

מעדיב סובשקו

ה' באדר א, תשמ"ז 14.2.1986

סיפור השער:
פסקל ברקוביץ,
יופי של ציונות

"מישה" וולף,
ארכי-מרגל
בצומת גרמניה
אליאס פרייג,
מזכ"ל בית-לחם

זן "עוזי", קח "קוק"
אלאס בלואיוויל

מגורים זה ענין של אזורים

כל מי שעוסק במגורים וכל מי שמחפש דירה מתקדם, מבין שיש לו עסק עם אזורים. תגובה כלכלית של קבוצת "כללי", מאפשר לה לחזק מעוף הבניה ולהעניק ללקוח את מירב הבטחון, שיקבל את התמורה המלאה לבסוף ושיש לו על מי לסמוך.

המאפיין את אזורים הוא תמיד רמה אחת קדימה:

בבניה - מציעה אזורים את הפרויקטים הטובים ביותר, תוך שילוב של תכנון וביצוע מעולים בגישה סביבתית חדשנית. אזורים מציבה סטנדרטים של בניה, שכל יתר החברות רק מנסות להגיע אליהם (אך נשארות מאחור).

ובתעשיית הבניה - מוצעים המוצרים המעולים של "איטונג", לבידוד, ותקרות "כלל בטון" - לבניה כלכלית. בימבלי בטרם משלבת אזורים בניה עם תעשייה ומייצרת מבנים מעולים הנחשבים לחובלה והרבה מהירות באחרים.

אזורים

חטיבת הבניה של קבוצת כלל הינה אחת מקבוצות הבניה הגדולות בארץ.

אזורים בנין

הזרוע המבצעת של החטיבה. יומה ובונה עשרות שכונות מגורים, אלפי יחידות דיור, מרכזי מסחר ותעשייה, בנייני משרדים ומוסדות חינוך.

אי. פי. כלל בנין

הזרוע התעשייתית, הכוללת את איטונג, מבני בטרם, כלל בטון, מודול בטון וחברות אחרות.

אזורים

מודול - בטון

כלל - בטון

איטונג

מבני בטרם

חטיבת הבניה של קבוצת כלל

מגדל דיונוף נבנו ע"י אזורים.

מגדל דיונוף

בזק, מוטורולה, תדיראן
הביאו לישראל את המהפכה
הגדולה ביותר, מאז הטלפון:

פלאפון

ייד-בחיוג ישיר

טלפון מהפכני

שירות הרדיו-טלפון
הקלילי של חברת הבזק
ללא שותפים על התוך,
עם מספר טלפון מיוחד
לכל מנוי.

הטלפון הקלילי הנמכר
ביותר בתבל - הגיע לישראל
שיתוף פעולה בין חברת הבזק,
מוטורולה ותדיראן, השקעה של
כ-20 מיליון דולר - הביאו לישראל
את הטלפון האמריקאי החדשני
פלאפון. הטלפון המשובלל
מתבסס על השיטה הקלילית
(רדיו-טלפון) שהיא טכנולוגיה
תקשורתית מתחכמת.

המכשיר, מנוי אוטומטית יגל רשת
טלפונים הארצית והבינלאומית, חיוג
ישר וקבלת שיחות ללא מרכזיות, מכל
מקום באזור הכיסוי לכל מקום בארץ
בעולם.

ולפון סודי ללא שותפים על התוך
שיטה הקלילית מעניקה לך פרטיות
מבטיחה שלא יהיו לך שותפים בלתי
רצויים לשיחות שלך. אתה יכול לדבר
באופן חופשי מבלי שיעריעו לך.

לפלאי התקשורת בטלפון אחד
פלאפון אתה מדבר ישומע כמו
טלפון רגיל ולא כמו בקשר אלחוטי
אין מתג שידור קליטה.

דיושן מספר דב ישל קוי תקשורת כך
ישל קוי זמין ומיידי - ללא
מחשבה.

בשירות הרדיו-טלפון הקלילי
של חברת הבזק
שירות חדש של חברת הבזק בליג
פלאפון המעניק מספר טלפון מיידי.

השיטה המתחכמת של עקוב אחרי
השיחות המגיעות אליך, לטלפון אחד
בשעה שאינך נמצא בדרכך.

לדיושן ישירות יכלוונות, אפשרות
לנהל שיחות ועידה, "נודניק" לחיוג
אוטומטי חוזר ישל מספר תמוס, מונה
שיחות ועידה.

פרטים והרשמה

מוטורולה תדיראן

תקשורת קלילית בע"מ,
רח' קרמניצקי 16, תדיראן 67899
טל. 03-3883078-9-10

מוטורולה תדיראן
תקשורת קלילית בע"מ

פלאפון

שואדמה

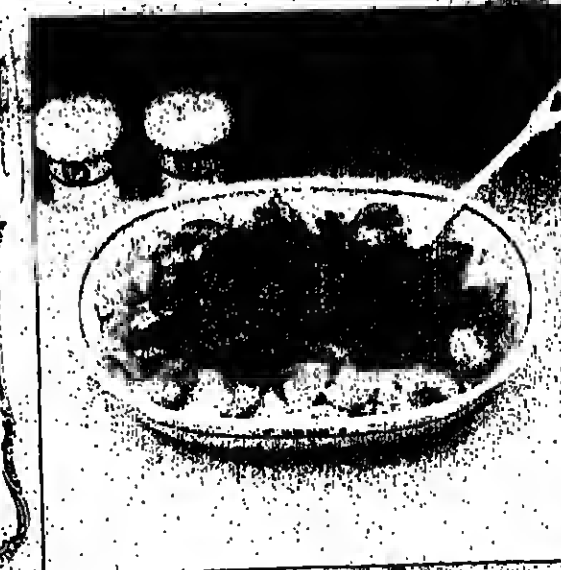
בשר

אדום

השובה

שואדמה הודו

נשאור בהקטנה נור לשחוש
משקל נקי ו קדי

קחי עשיתי... שואדמה... עוד מוצר
איכות של ב. ע. ד. שואדמה... בשר
אדום משורב המגיע אל... שער תחליכי
בזר מתקדמים ביותר

חוצר איכות שור

סוכסוכ

ה' באדר א, תשמ"ז 14.2.1986

עורך: צבי לביא
עריכת: תמר ניר
עיצוב ועריכת גרפית: יורם נאמן
גרפיקה: נטע גרינשפן

קולאז' קרייז

שאלתי את המונולוג של יורם קניוק, שמורסם כשבע שנים במדור "שטח מרטי", הוא
מייצג מוחזקים או יצירות נוספות של המופר (אנכי, לא מנמך נכחך בעיתוני מקורניכית שהוא
אחד המועמדים לנכוח בפרס נובל לספרות). צריך לקבל את השאלה כחוד מתמאה לנעלה
המדור, נורית ברצקי, חשאלה מעידה עד כמה הצליחה נורית להיכנס לעליו של המארת
השבעי שלה, ולחצינו במוח שהוא, מבלי שדמותו חתמה במעבר חטכני דרך תפרינמה שלה.
כעתונות לא חסרים מראיינים חמשחדלים לחביא דבר כשם אומרו, אבל לא חמיר
מכאיים נאלה לעולם בקצה עטם. חמשחבות והרעיונות מנומחים כחלבה ומבטאים את
המוראיון, המשפטים שבין חמרכאות עוברים לא אחר שיופץ לשונו ומנווני. במקרים רבים אין
מוס, ולא אחת המוראיון אפילו מפתח כביון נד ואמורו, אני ארכר ואחר כבר המנון את זה
שיצא יפה. בעיקר כשהמדבר הוא אישיות ציבורית המלחל רגישות ליתמי ציבור.
חבל בשורה כל נמן שהכונה להעביר לקורא רק את דברי האיש, ומלאכת הסינון אינה
משמלה אותם. אלא שבמעבר הזה מבלי לכלי - האיש עצמו אינו עובר, ולא יעילול לכתב
הערות בנינים אין הוא מחייך, מהמם, מנולל עיניים או מנדר בראש. באן, מדברים כל
האנשים בסיגנון של חמראיון, לא הייתי אומר שלכתוב כך נ עכורה קלה. אבל היא קשה
יותר, בעיקר כשהחלוציות קרקע, אמ הבונה לחרג את האיש למלים; ואן, נדשים און
רגישות שחקלול לא רק את המלים אלא גם את חנמים, וכמובן לכתוב אותם בבשרון המעורר
החוש. נדרשה גם יכולת להצטנע ולא לנמך את ההצגה מחכוכ.
המדור "שטח מרטי" נבנה למען ההצגה הנאה. לערוך מפש כלתי אמצעי בין הקוראים
לבין אנשים ידועים מותו או יותר, מבלי תחומי החיים, ולחצינו את חמן הנפטר באישיותם
ובחיותם. כפי שאפשר להוכיח, מורכב המדור משאלון ומנוולו שהוא לרוב וידוי אנושי על
תפריטים הקטנים המדלים של החיים. ישנו גם חתימת האיש, ולמי שמתמנה כרונולוגית זה
קצה של חוט. כחוקמה הראשונה הכיאה נורית את ריוקן האיש בביתו, ומה הגית עושה לו.
חיים היא נורה במידת האפשר לחשוף את האדם שמאחורי הדימוי הציבורי, התיכורה האת
השובה להערכה מעשיו.
אם חסננו הוא חאדם - המונולוג הייכ להיות נאמן לאיש, אינני מכיר את כל האנשים
שמאחוריהם את נוריה בבחינה. המעטים המוכרים לי רומים מאד לתנוונות השבועיות.
לא אחת שואלים אותנו מרוע מהנו על איש זה או אחר, או מתי נקרא במדור על מלני
או אלמוני. החשבותה לא כל הרצוי - מצוי, ולא כל המצוי - רצוי. לא מעט אישים מרעמקים
מחמדור. האם נה מפני שוכחו עד כמה ההמונות של נוריה בליכר נאמנות למקור

צ.צ.

בשעה מסקל בקרוביק, כתבה
בגמ' 14-15. צילום: שמואל רחמיני.

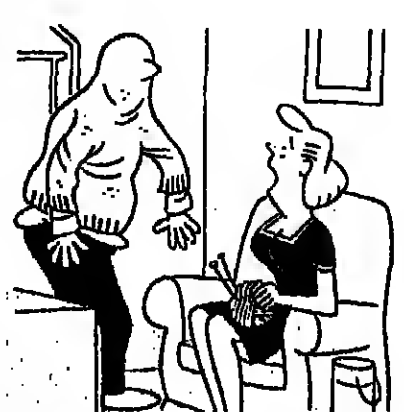
צוחק מי שצוחק ראשון

- 6 משה וולף, רב מרגלים
מאת דני פנקס
- 10 כוכב בית לחם
מאת עמוס גלבע
- 14 פסקל
מאת אבי רן
- 17 הצד הרביעי של המטבע
מאת יהונתן נפן
- 23 טיול "סומשבוע"
אל האירוסים
מאת נילי פרידלדר
- 28 שטח מרטי עם חיים הברפלד
מאת נורית ברצקי
- 30 דאלאס בלואיוול
מאת עידו דיסנצ'יק
- 33 אבן טובה נגד עין הרע
שירות "מעריב"
- 34 חן לי קוק
מאת מנחם תלמי
- 36 אונק ורוד
מאת יהודית חנוך
- 39 לאכול בחוץ
מאת מאורל
- 41 שיפורים
מאת מאיר עזויאל
- 42 חיים ואוהבים
מאת תמר אביד
- 43 מנטהאו
מאת יגאל לב
- 43 הווסקופ
- 44 "מעריב" למי 35 שנה
בעריכת גבריאל שטרסמן

התנצלות

כתחקירי שנהפרסם ב"מעריב" במוסף
סומשבוע וכעסור תראשון ביום 20.12.85 על
"רשע חודית המטייה חללים לחול", נאמר
כבותרח המשנה, כי חטייע ניהן במנאי של
הנורה בתשובה. מערבה "מעריב" מצטערת
על דבריה אלה, שלא היה להם כיקוי עובדתי
כבתבה, ומתנצלת על מירסומם.

הנהלת מוסדות
ההגנה

אדם עתיקה

עיסקת החילופין על גשר
גלייקה בברלין החזירה
לכותרות את הריגול בין
מזרח למערב. האיש
מאחורי כל רשתות הריגול,
שנחשפו במערב-גרמניה,
הוא לויטננט-גנרל מרקוס
וולף. אביו היה יהודי,
קומוניסט אדוק, חבר קרוב
של אולברייכט, ממנו ירש
הבן את הייעוד: לשרת את
רוסיה בכל דרך.
היום, אומרים מומחי
הריגול, הוא הגדול מכולם.
בשיטות מתוחכמות
ובסבלנות רבה הוא הכשיר
מאות סוכנים שהושלחו
במערב. רק חלקם נחשף.

מאת דני פוקס

למקרה הפך הגנרל כן שני חלקי ברלין
ל"צומת המרגלים", שמהלכים בו סוכנים
סודיים ומעריכים אשר נחשפו בעת טיולי
תסקידים. ברלין המזרחית, בעולם הביון,
מקובלת מאז כמרכז מרכזי של מסה
והגנרל, הרוסי, ירש המשימה וסופג
לא סתם את עליונותו של מרגלים בוכת עצמה.
ריגול במערב נחשב אליה כ-1985.
לא נחשף אס במלחמת העולם השנייה על המבצע
הענקי של חילופי המרגלים, שהתקיים השבוע על
גשר גלייקה (כולל עיסקת שצ'רנסקי, היה נס רב
מרגלים מברלין המזרחית שהוא אחד מהאיש
המרכזיים המושכים בחוטי המלחמה החשאית
הגרמנית. לא סן המבצע שום היה בתמונה לאורך כל
העיסקה. 35 שנה מותיק לויטננט-גנרל מרקוס-וולף
וולף בתפקידו. הוא ירש מווארשני ווא סמן השל לענייני
המרגלים המזרחיים במזרח-גרמניה. יש המעניקים לו את
הוא "האיש" של "ענקי הריגול" במזרח-גרמניה.
עליו בגרמניה המערבית אולי הגיוני בתואר האיש,
כמי שסיפק כותרות לחקירות יותר מכל אדם אחר.
אבל אין זו המהות שהכתורות הקשורות במבצעים
שהוא עומד מאחוריהם, עשית רעש יותר מכל סיפור
עונאי ורגיל.

מרקוס וולף, תיזם בן 63, הוא יהודי, אחד
המעטים שנותרו בצמרת המרגלים הקומוניסטית. חוריו

6 ספטמבר

מיעשה וולף, רבי-מרגלים

לויטננט-גנרל מרקוס ("מישה") וולף, גייס ונחשף המרגל.

כשולברייכט ביקש מוולף הערכת מודיעין איך יגיב
המערב על הרעיון לחצות את ברלין בחומה,
כמחסום שימנע את בריחת המוחות ממזרח-גרמניה
למערבה השיב: אין במערב מי שיכול לקבל
החלטה נחרצת בעניין כמו זה. ולכן המערב לא
יעשה מאומה. כרושצ'וב אהב את התשובה הזו.

היו מתבוללים. גם הוא לא סבל את מוצאו. אין
לרעת אס יש בליבו יום כלשהו ליהדות ול"מרגלים",
ומה היה זה. בשנים כמו כלטי חץ, הוא אהף סוד.
סקיד נאמן של המשטר, המתיישר לסי הקו של
מוסקבה. בתקופה כלשהי של בחירתו רבץ בו הבינה
"מיעשה", רמז ליהדותו הנסתרת. זה לא מדיק לו היום.
שנים התמנה בשירות "המרגלים", שהיו דיונות
תקופה ארוכה אך בשקט ובקביעות תתרו לעבודות
מסתות בממשלות סעריות, בעיקר במערב-גרמניה.
כשנשלחו הסוכנים, פרצו השערות. כך היה ב-1963,
כשנשלח שומר מה הוא מאול לסט, ראש המולקה
לענייני קומוניסטים בשירות הריגול המערב-גרמני.
במשפטו נחשף שהשפיך להעביר למעבדיו לא סתם מ
15 אלף תצלומי מסמכים, שסייגו סודי עד סודי
ביותר. ב-1974 נחשף גינסר גורלם, יועצו האישי
הכביר של הקנצלר וילי בראנדט. גם הוא הועבר
לוולף בסך שנים כל מיסת מידע שהתגללה להיות
משלחו של בראנדט, בעיקר מיסמכים מהמסמכות
הסודיות של נאצי. הקנצלר נאלץ להתסער.

ש סימנים המעידים שירו של וולף היה גם
מאחורי גולגולת המסתור של ר"ר אסור יון
ראש שירותי המסחר של טער-גרמניה באמצע
שנות התמישים, אשר בוקר בהיר נעלם וצץ
מחדש בברלין המזרחית. האיש שבארכיונו נמצאו
שמותיהם של כל הסוכנים הקומוניסטים
הירודים שירות או אלה החשודים בריגול, טען
כעבור שנים כי נחשף מחוסר הכרה. אלו רק שלוש
דוגמאות. כבר לא נחשפים את המכנים בתחומות של
סוגיית הכרות והמרגלים מתקד תעשיית, מכירות
ומקורות, שהתעלו בתאסורן הבודות של מיעשה וולף.
למי מסתר חודשים, עם גילוי הגל התורן של
מרגלים שנחשפו במערב, כינו אותו בעיתונים "ניס
הנשים הגדול" לשירותי החשאיים. השטנס אינו של.
ולף טען גולר כשנאסח הארי בכד היתה בוכבת. אבל
הרעיון שעלה בגרמניה לאחד מלחמת העולם השנייה
לנצל כמה שיותר נשים לשיקוט שירותי הריגול,
הוביח את עצמו. בראשית שנות התמישים היו
בגרמניה רכבות אלמנות מלחמה, רעבות לחם
ולחבה, והם שולח תיאור. בעבור מעט תשומת-לב
ת תהייה מוכנות לתת הכל. בדרס - הלך בגול
הוא ריבר על הצפת היריב באלטי מכירות. בבתי
הספר של וולף אימנו את ה"מרגלים" הדינמית בכל
אממיות הריגול, ובעיקר להסמך בסביבה חדרות,
לגלות סבלנות ואוהדות. "לאט לאט", הגהה אותו
וולף, יש לבן ומן. בסטו את עצמך ומיצאו את
המקד החבון, בעוד 17 שנה אולי אורקס לבן.
השיטה שלו הוכיחה מידוך מראות. הרבה יוצאים
לדרך. מעטים מגיעים לקו הסיום. הוא עסק מדחוק
אחר השתלבותן בבורה המערבית, ולמי צרכיו הפעיל
בבוא הנה את אלה שחצו לתוך להגיע לעמדות מסתות.
המכירות-המרגלות של וולף, שנחשפו במערב-
גרמניה לפני מספר חודשים, לא היו-תראשונות
שנחשפו. ב-1970 נקצרה בכח אינגברג וובר, כבת 45,
סוכנת ברגת סנראלית, שריגלה למען מזרח-גרמניה
במשך 15 שנה. בבית אשת שנחשפה אירעה שלף,
שימשה במכירתו של השר המערב-גרמני לענייני
מרג, והתגלתה כממחית באישיף מידע חשוד
מחמת כוח גרעינית.

מיהו מרקוס ("מישה") וולף, מאין צמח לאש
המרגלים, ולחבן הוא נחשף את עצמו נרמז קשש
וירי. משמחת וולף אומר, אס רגוני. לרעת את
מרקוס, חשף אחר אכיל, הולחש מלח שהתחזה לא
נל רחוק מחבן.

האב, פרידריך וולף היה הרפתקן, ואה היצר הזה
הוריש לבנו. פרידריך גולר בגרמניה ערב חג המולד
1888. המשפחה היהודית היתה חילונית, מתבוללת
ובורגנית. בדותו נער ברח למינכן ורצה להיות צייר.
אמר לו שיהפך את מולד באיטליה. מבין שהיה חסר
פרסה הלך לרוסא - כדול, כשלא מצא כה את מקומו,
חזר לגרמניה, ומצייר לעתיד נרמן שולית מלחמה,
בסטינות גור על הריין, כשגרנצ מעט, נרשם
לאוניברסיטה ולמד פילוסופיה ודפואה.

ב 26 חוד אל הים כדופא על אנית
נוסעים. פרצה מלחמת העולם הראשונה,
הוא ותגיים לצבא הקיירי בחפא גוררי,
וועדת המלחמה עוררו בו את הפילוסוף,
והפכו את תמישת עולמו. כשפסס את
המרגל הצטרף לסוציאליסטים, וכמו
צעדים רבים וחמישים סבני ורוד (וכינוי) יהודים
רבים) הוקסס מלחם העולם החדש של הקומוניסטים.
סוכנים קומוניסטים הקימו סוכנים ומעצמו) של
פועלים וחילים משוחררים גם ברוסיה (המשך כעמוד הבא)

סוכנים רוסים על חומת ברלין והחצות את חצייה במערב לא ודעו אין להניח.

6 ספטמבר 7

શાવેશો ૪

כוכב ביהלחם

טדי קולק בקטן

מאת עמוס גלבע
צילומים: ראובן קסטרו

אליאס פרייג, על רקע
בניית המולד: אמיל
מטרייזרד צלצלו אליו

כמו בן-יעדו הידוע יותר, מהלך אליאס פרייג, ראש עיריית ביהלחם, על פני המים, בין הטיפות. ראש של סוחר, אלוף הקשרים האישיים, משתדל למצוא חן בעיני כולם. אהוב החיקשורת, שניפחה לו דימוי של מלאך שלום. המציאות קצת שונה. הפלשהינים עוינים אותו. הישראלים לא משתגעים ממנו, וגם הירדנים לא חוצים אותו בשיחות השלום העתידיות.

הוא לא נזקק לנאום כתוב. המלים על שלום חבות כולם לחיות בשלוה בארץ הקרש יוצאת מסך, בערבית ובאנגלית, כמגנינה עריבה מתוממת חושב. ראש מחאות הבסיס כמעט מפתח להודות, פרייג, סוף חטיב, כולו בגוש ומאשר. הוא ממלמל לעצמו אלפי מיליונים של אנשים בכל רחבי העולם צופים כי שנה - בבנו חבבור של בעל מלאכה עני, שתנהל מלאי מלום, ושכמו ידיו תהווה למעשיות, תבנה, ערומיותו ועקשנותו הגיע לרגע זה - רגע הסמור. הוא יחזור על המלים "רגע הסמור" כשיספיק לאחד מכן על הסלסונים שקיבל מכל העולם, אמיל: מסריגיד, כן אמילו משם, על מה חשב באותו רגע? חשבתי על כך שקוקסייל זה מטמל את העבודה שאנו, הערבים הפלשתינים והישראלים, יכולים לחיות ביחד, בשלום, ואני הצלחתי בכך.

אכן נחשף באותו מעמד במסערת פרייג, משום ברמותו ומעמדו של ראש עיריית ביהלחם, ותולק בראשי הערים ביו"ש ועזה 14 שנה בתפקידו האישיות הממשלת עבוד רבים את המתניות הפלשתיניות, אל הנשיה לידן, את האפשרות לחיים יחידים, את השלום של נוצרי ופלשתיני שמשרד צופה על מקום תלונה של יש, ואת איש העולם הגדול. איזה מנהג ערבי פלשתיני מצליח לקבץ יחידים, תחת קורת גג אחת, שפע של גיגורים, מפרס ועד סיקרינג בראבוב מניחלת יאמרו אחריהם. והיכן כל מנהיגי השקחים האחרים? (המשך בעמוד הבא)

ערב חג המולד 1985 ערך אליאס פרייג את מסיבת הקוקסייל המסורתי, בבית מלון הריצב לא הרחק סקבר רחל אמנו. רשימת המוזמנים היתה קוקסייל סוליטי של נגברים יחידים וערבים, מוסלמים ונוצרים. ראש הממשלה שמעון פרס, שר המבחון יצחק רבין ושרים אחרים התחברו בשגריר ארל'צ תוסס סיקרינג ובקנסולים ראשי הנבסיות של ירושלים שאינם מכירים בקדי בבית ישראל מושלים צבאיים במרי צה"ל סעדו את ליבם ליר חגא סיניורה, עורך "אל-מגד" המדיאשטי. בערב הזה היה המבנה המשותף סביב שולחן תקרבות ענקי ומעורר תיאטרן עם מוזון סקן וצמוד שליל השלט "אוכל בש"י.

המארח הרגיש עצמו כמו בדיק השביעי, לא רק כאילו להפיק את שם המסערה בה נערכה המסיבה - "פרייג", כלומר גרעין. אליאס פרייג, ריתק בין אורחיו כמלאך, בידו כוסית וויסקי סקטי - המשקה האהוב עליו - ובאצבע ידו תשמאלית היה חוזר וטערבב את קוביות הקרח. בשעלה לשאת את רברו מעל רוכב העוממים, הוא גזא חזר הכרח ערך עצמו בעיניו ובעיני המוזמנים, למרות היצוגיות שאיבנה מרשימה ממש ראשונה נגדן קמה, ממש גוף, משנה עגול, ששם סקן ושישי נוסח להקיות, למוש כחמיד - סיסטום, ריבורו איטי ומתון, קולו חלש, צורר משה.

האנדרטת אל-אלי

פסקל ברקוביץ: אני רוצה להיות במרכז וזכי גבוה שאפשר.

פסקל

מאת: אבי רו
צילומים: שמואל רחמני

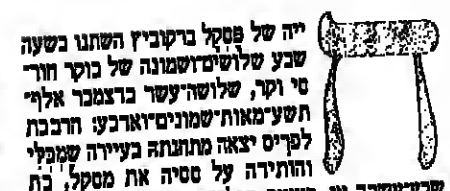
דאינו אותה בשבוע שעבר ב"זה הומן", אבל לא עשר דקות שלחיוניות ובוודאי שלא כתבה בעיתון מסוגלות להעביר את הקסם המהפנט של פסקל ברקוביץ. איד ייתכן שגלגליתכת אשר גרע שתי רגליים צעירות נסך כוחות בה איררים בילדה היפה הזאת?

בשורה אחרת לא שהיא צעירה מדי, ושההוכחות מיוערת לטי שכבר ביקרו בישראל כתיירים, אבל פסקל לא יתרת בסדר, ניסו לנער אותה, תסאי בעוד כמה חודשים ונראה.

פני החוסס, כינוי בערד, כאתי למשרד. שאלו אותי כל מיני דברים מה אני רשבת על הארץ, מה זה ישראל, למח אני רוצה לבוא ולמח לבוא דווקא בצורה הזאת. אמרתי להם אני לא יכולה להגיד מה זה ישראל כי אני מעט לא הייתי שם אבל אני יודעת שזו ארץ שקשה לחיות בה, כי מבחינה כלכלית ומבחינת ביטחון יש המון בעיות, שזו מדינה עם המון דברים שונים והמון אנשים שונים, כי כאים מכל השלם, ושזו מדינה חמה מדי, ואמרת שאני לא רוצה לבוא כמו חירות כי זו מדינה שלי, אטילו שאף מעט לא הייתי שם.

זה אמר, שכבר הייתי ציונית. מה ראו שאני ממש רוצה לבוא ושאי חוק ואני יותר מבוגרת מהם במגנטיות - והמכיס, הששפותה פורז קצת ואמרה קצת מסובך, אבל זה כנול - או בסדר. ובה, ביולי (שמונים וארבע) נמנעתי. בקבוצה שלי היו שלושים איש, צעירים ומבוגרים, ומכל רחמנות מבחינת תרבות ורשאים, מועלים, סטודנטים, כלימני, שלוח אותנו לנצלים, חלוצים, סטודנטים, סגנה מלוגת גימלי, קמים בששחצי. חלבים לאטל בשבע עשרים וחמש כדיוק, לעבודה ברבע לשמנות. התפקיד שלי היה לנקות ולתקן מנה. זה מנק עבדתי עם חיילי הוא היה אומר לי אני צריך מבגני ואני - הום, מבגני. אמר לי ראה את זה, חניכה ברזל עם בגיגס צריך להוריד, ואני מתחתי הכל והורדתי, מעט עבדתי במגנים, בתוך המנק, לפרק את הבגנים של הצרתי. ארבע שעות, והיה חם, חם מאוד, שמש חזקה מאוד. עבדתי עם בחורות אמריקאיות וקנה, גורניקיות ולא היה לה בכלל כוח. היה נורא קשה.

היינו כמו החיילים כדיוק, הן מהשמירות והמשמשים. מעט בשבוע טיולי ידעלים, תל"א איב, צמר, מצדה. החיילים היו מזמינים אותנו תרבה וכל שבת היינו אצל חיל אחר. בערב היינו מבליים, כדרך כלל באשקלון או באשדוד. כהתחלה חשכתי שהנוה בארץ בכלל לא יפה הייתי רק באשקלון, באשדוד ובצוללים, ובאשדוד ובאשקלון, חוז ממים, אין שום (המשך בעמוד 19)

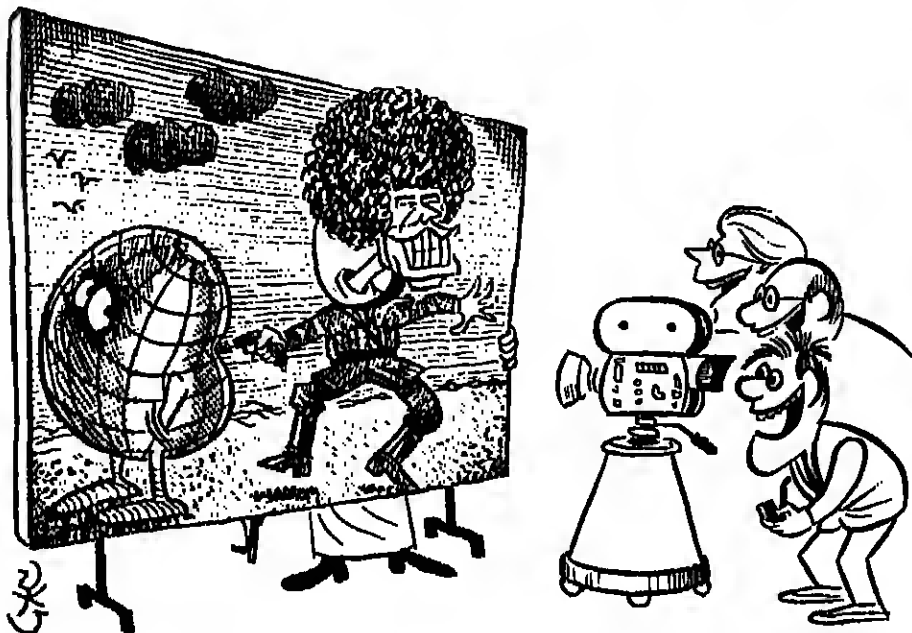
יה של פסקל ברקוביץ החשנו בשעה שבע שלוש ושמונה של בוקר חור סי וסי, שלושה עשר בדצמבר אלף תשע"אאות שמונים וארבע חרבתת לפיט יבאה מתנוחה בעירה שפסקל והחירה על ססיה את פסקל, בת שבע עשרה או, סקועת רגליים, ומן המסילה הניחת והייתה קמה מסקל אחרת, עתידות חזקה כלכך, המגלמת להפליא את דמות ההתרחשות כפי שאנו, הישראלים, מתיימים לשוב להיות. והיא בכלל איננה יתירה, ההתרחשות הזאת, אבד אפנט יתור, אסרת לה רבנות, אבל אינך ניה.

לא שאפילו הרבנות הנארה לא תצליח והכן שנכסלה מבתינוול בה אכורית, ומסקל שופעת שימחיותיים מתפרצת, עצומה, נדושת אומניטיות, שאפתנות ואהבה קצת מכל אלו רצונו בשבוע שבע ב"זה הומן", אבל לא עשר דקות שלחיוניות ובוודאי שלא כזבה כעתה, יכולת להעביר את העצמה של הנערה היפה הזאת, את החיזת את הקסם אשר רק לגמול.

ובכן, מיטרה של פסקל מתחיל באנחה עדי במערכ צומת, שם גולדה למורה למלחמותיה, ילי מרים וכן ליוצאי רמניה ואוסטריה ולמסכנותיה לא יחוריה שחוריה המעיד, בזמן הכיבוש הנאצי, אישה יחוריה, המשתנה נורה לצפון צרפת ומסקל ברלה והתנובה כמו כל ילי צרפתי אחר בגולה, ער ששלא לה ארבע עשרה. ראיתי שהשם שלי (ברקוביץ) שונת והתחלתי לחשוב מה זה להיות יהודית חשכתי שזה רק דבר אחר להיות שונת, אבל לא ידעתי כמה זה שונה. פסקל התחילה להקשיב לשידורי הרדיו היהודי (רדיו וי) וללמוד קצת עברית, קצת על חי השקילה היהודית כפרים וקצת על ישראל, ולתנוות ממוסיקה יהודית, אידישיות, מוזהית ישראלית. היא החליטה שקליה ללמוד עברית, וכתבה אל רב הראשי בצרפת בבקשה שימנה אותה לכיתסתר בתיכונות. בת הפסד עשרה היא הייתה אן כשתחלה ללמוד עברית. תוריה שרדו אותה, שתיחו כל דבר על וההיות, ובששפעני משוה על ישראל, כדיו או בסלוחיות, פיתאום האזניים של נעמד בכת כמו פילונים - מוזווחוור. ראשית התעניינה ביהדות בתרבות ומורשת, ואחר כך גם בצד המולחני. עבשיו היא צוחקת. מתחלחל לאכול כשר, וזה היה רכולוציה לביתכנותו המספיקי כשכאחי לארץ, כי הישראלים הם כדרך כלל לא יודעים וחץ מה, על ה"ח צריך לשמור כהוצלארץ, כדי להרגיש יהודי. מה אני מרגישה יהודיה גם ככה.

פסקל ברקוביץ

המטוס הלא נכון

האסטרות להורים את עצמנו אפילו אינה עולה. במלחמת לבנון, אותה הענתי איבסו באמן המופיע בעקף. האוי וכיורו, חשבוני על כך הדבה, וגם השתתף רפיס לא מעטים בנושא: "אמן במלחמה". בחוליה הנעתי למסקנה המתבקשת מאליה שבמלחמה האמן מיותר לנפיר. לקח לי זמן להבין שזאת יכולה להיות גם שעת היפה. האמן חייב להציע את רעתו במקום ובזמן בו מתרחשים הידיעות המעוררים למצטנ. זאת אולי ההדממה היחידה שלו לנצח. לא רק על מקהלות, אלא גם על החיים ועל המוות.

הקהל שאוחר את האמן אינו אשם ספקא למלחמה בניגוד למצטנ. האמן הוא למעשים השל והחזירי של המצטנ. לכן אסור לו להציע שום מרינה ושום מלחמה. אם הוא אשם רוצה להספיע ולא רק לחבר המצטנ בשוך הקבוצה, עליו להיות שם ולהשמיע שם את קולו. בחיבור חשוב של על המקדור של הסופר, כותב האמן והמלוסוף לאן מול סארטר לפני וכדונג: "העולם לא צריך אפנים. העולם יכול היה להסתדר באופן יחסי מן הכלל גם בלי אפנים. אך באותה סידה יכול העולם להסתדר נגוד גם בלי האפנים".

לכן, עם כל הכבוד לו, רדי מיסטר גארדינר, אני חושב שאחרי סעה. גם אני, רובים מידר, סבורים שהגיע הזמן לחתום על חוזה שלום עם העם הפלסטיני ועם עמים נוספים. וגם לנו מגיע לשטע מקהלה טובה בשעה שאנחנו חושבים מחשבות כאלה. או חישון על זה לילה, מאסטר. ודיש עם למקשה.

יכוונן הפן

משוע, או העולם מצא מור מאוד את המסורג התורן ודוש שלו. קראמי. המשוע הזה, קראמי, ואללה איזה קסמים הוא נותן. איזה בידור. לפני שנה ומשהו ראיתי בניו יורק במרחקות והתשובות של אנבימי. - שלושה פרסנים אטיקאים עליונים משוחזרים עם סלים לוב, באמצעות לרין. איזה צחוקים קראמי אוסר משפט, הבראין צוחק ודוק לו משפט עוד יותר מצחיק. אבל צוחק מי שמוריסס אחרון. גם את המלחמה הבאה, כמו את המלחמה שקשה להם יחולל המשוע הזה. משוע שיקבל קרינה וילחץ על בפתוח. האדיר הלוזה האת, שום ראשבו לא יציל אותנו, וגם לא אותם.

לכן כדאי להקטיר ולהוליק מרי טעם את המשועים התורנים, לפני שהם מגרלים שפע קטן ומתחילים לסייר את העולם בדם. ואין מרינה בעולם שאין בה לפחות משוע אחד עם עמדת כוח ועם אנביצה לסיור שאלי. ואז רק מזהב שיצחק עליו טעם אחת יחר מרי ברי לתראות לעולם כולו כמה שהוא מקשה רציני.

היחידה במשוענים - כי טעם תצא מלחמה.

דיד מיסטר גארדינר

ל טעמים קודה לך שאתה מסכים עם מישור, אבל אינך מסכים עם מעשיו או עם הדרך בה הוא בחר לשעול לפי ריעותח. למשל - המצנח המריס הרגול העונה לשם החרור - נון אליס בארדינר. מיסטר גארדינר, אתה תגדלים ביותר בעולם כשמוכר על גיצוח על מקהלותימדת, והומן לא מכבר להשפיע בארץ, והוא מרד מרוב מוחלם. במכתב שכתב הוא סעו שלא נצח על לא מקהלות בישראל כל עוד מרינה זו ויאטיני אנחנו לא נחמת על חטם שלום עם העם הפלסטיני. אני מסכים איתו. גם אני משוע להסכים שלום עם עמי העיבה. אני אף שראת זה באן, עם המקשה הקשנה שלי. אנחנו מומרים את רעננו בכל הדימנות.

המשוע הזה, קראמי

המטוס הלא נכון נבון הסריא סמרינת לוב, ובמרינת לוב אתם יודעים מי המלך. המשוע הזה, קראמי. בכל פעם יש משוע תורן בעולם. בעת העתיקה קראו לו קאליגולה. ודמאי אתר שהיה לו בנראה סקיני רציני. בהתחלה אמרו שהוא אקן, וצריך להבין אותו, ובכל זאת הוא קיטר. אבל כשהוא מינה את המום שלו לקונסול, והתחיל לשחזם אנשים סתם בשביל הקמע, הבינו והומאים שהם צריכים להתליק משוע, ולמצוא לעצמם סקר קטן יותר מולידי.

לפני חמישים שנה המתוכבב בביכרות אידומה משוע נוסק, עם שפע קטן. הוא היה מיד, והוא צבע את העולם באדום. הוא ממעם הצליח להסל את כללנו, הפסיכי הוה בתחילה באמת כולם צחקו. עליו, ואחרו האידיוס הוה עם חשטם. השמכל הוה עשו מערכונים עליו וחיקיים שלו. חשבו שהוא חקק, שהוא יעבד. אבל לא, הוא ממעם והצריכ את כל הוכוכ הזה. ובכל זאת - העולם עדיין ממשיך לזלול המטוסים. עד לפני כמה שנים זה היה אידי אקין. הוא באמת הלך יותר על המרד אסורדי ומלאסטיס, והיה מטוכן בעיני לבני עמם שלו. והוא גם לא היה בנראה כל כך

יש 44 דרכים להפוך את החורף לחורף יפה

ובמחיר יפה!

- החל מ-190 \$ לשבוע
- החל מ-140 \$ לשבוע
- החל מ-65 \$ לשבוע
- החל מ-279 \$ לשבוע

הנה המדריך ל 7 דרכים במסגרת לחדוד תודתו וחיבורים איתם כוללים הטלים. מישים MARK UP-1 אתריתו

קחו את אתרי הסקי למשל...

החורף היפה ממתיק לכם כ-24 אתרי סקי בעיריות הפות ביותר בארץ. השוויצרים והאוסטרים קחו למשל את סט. מוריץ. איטליה, סנט. אנטון, דאבס, בד קלינקרוביים ועוד ועוד. ולשת, התחלקו לקטן, טיפולי מרמא, בריכות שחיה מרוחמות. שאות, מסעות לטניע טעם, מועדוני לילה וכו' קאיוע הם רק חלק מביטויים המצפים לכם ביום אתרי הסקי. הוסיפו לוח איר היום שלל חוץ שער נעימה, טיולים ופעילות סקי כמזנו ותקבל את החורף היפה של חייכם.

למריסם נוספים וחברות מדוע מזה אל סוכן הנסיעות שלך.

עבשיו גם אתה יכול

החולא היפה

אלמל

החל מ-190 \$ לשבוע

עד 45 ימי אשוראי!

יזה, כרטיס האשוראי שלך מעניק לך עכשיו הטבה נוספת: עד 45 ימי אשוראי! החל מ-16 בפברואר 1986 קנייתך כשיטת ויזה + 30 תחוייבה 30 יום לאחר יום התיוב בשיטה הוויזלית. בנוסף לזכויות התשלום הנהוגה היום, המעניקה לך אשוראי חנינם של עד 15 יום, ויזה + 30 מקנה לך, באמצעות הבנקים, 30 ימי אשוראי נוספים בריבית מועדפת, כפי שפורט במכתב שנשלח למחזיקי ויזה בימים אלה. האשוראי הנוסף ינתן ללא בטחונות כלשהם ויחוסך עלות שיק ועמלת דמי גיבול. עכשיו, תוכל לחבנן טוב יותר את תקציבך ולערוך את קנייתך בצורה בודאית ומשתלמת יותר. ויזה + 30 - שיטה נוספת באותו בריט. יזה - כרטיס האשוראי היחיד המעניק לך את הבחירה בעת הקניה. ציין באזור המוכר באיזו שיטה בחרת: בשיטה הוויזלית או בויזה + 30. שים לב, לויזה + 30 טופס שונה.

30 ימי האשוראי הנוספים, ניתנים בנוסף לאשוראי חנינם הניתן בכל שיטה שתהיה נהוגה.

VISA + 30
יזה יותר טוב מכסף.
יזה - כרטיס האשוראי של קבוצת בנק לזמוני. בנק דיסקונט

פסקל

(המשך מעמוד 15)

רבי, אבל אהבתי את האנשים: הם תמים מאוד, ושתומים, וישרים: לא כמו הצרפתים עם 'כקשה', 'שליחה' ו'יכורים' נוצרים אפילו שלא חושבים את זה. הישראלים יותר קשים, אבל אני אהבתי את זה. המדינה שלי, מישל אלזס, הסביר לי שגילום זה לא דוגמה נכונה של הארץ. אבל אפילו שהחלטתי שלי על הארץ לא היתה כל כך טובה, רציתי לעשות עלייה, ויכרתי עם רווידי ואמרתי לו: אני צריכה לנסות את הכנרת. כשהם הבאה אני אבוא. אני עולה. הוא אמר לי להתראות.

אורי שלוש: שבעות חזונית לצרפת, ויכרתי כל הזמן על הארץ. כל מלה שלי היתה על הארץ. כל מלה לחזונית שלי, לחברים שלי, לאותם שלי אפילו לא שלי, שהיה קטן. התחלתי גם לשמוע מסיקה מרחיקת: חיים משה, משה גיאת. למח כי זה הדופק שלי העם הזה מה ששומעים בגילויים כל הזמן.

מרת בבית יב, מגמה ריאליז. כל בוקר הייתי נוסעת בדרכה לבית הספר, כפרים זה שעה וחצי נסיעה, בערך. בוקר אחד, קי מאור, רציתי לעלות לדרכה ובשפתני את הידיה של הקרון, נפלתי בקצה, בריצה. הרבנות התחלה לנסות ונועתי האוויי שאבה אותי מנחת לדרכה, על הפסים נפלתי עם הראש על סם אתר והרגליים ליד הפס השני, ופיתאום התחלתי הראש שני כשמימתיים מפס אתר, והרגליים על הפס השני.

שני קרונות עברו עליי, ששה גלגלים, אני חושבת. אבל זה לא חשוב: נלגל את המפיק, ואחרי כך זה ששיות, ושארית הכפרה ולא הנשנית כאב רק כמו דום השמלי. צעקתי 'הציל' שלוש פעמים, חוק מאור.

מכונה פסיכולוגית. זה היה קשה מאוד, כי ראיתי הכל. חשכתי: מה ייתכן מה אני עושה בלי רגליים? רציתי למות, וצחקתי: אני רוצה לישון! אני רוצה לישון! זה היה רובל: אני עם אי. כרי לחיות. אחרי כך, כבית החולים, שאלתי את הדופאים למה לא איכרתי את ההכרה? הם אמרו: זה בגלל האופי שלך. היית יכולה למות רק בגלל השוק.

האמבולנס הגיע אחרי חצי שעה. כאח משפחה ושאלו אותי: מה השם שלך, איפה את? גרה אמרתי להם: אתם חושבים שזה הזמן לשאול? הריק שלי סם, ואותם יכולים לדלות. לי אין כוח לענות. הדופאים שלי גרים קרוב, ואני לא רוצה אותם עכשיו. לא רוצה שיראו אותי בבה חשכתי שאינם שלי יכולה למות מהם.

בינתיים הגיע אבא שלי לחנה, למעד למרים. הוא ראה בלגן ושמע שמרברים על מורה צעירה

// זה היה כואב מכל הבחירות. מבחינה פיזית ומבחינה פסיכולוגית. זה היה קשה מאוד, כי ראיתי הכל. חשכתי: מה ייתכן? מה אני עושה בלי רגליים? רציתי למות, וצחקתי: אני רוצה לישון! אני רוצה לישון! זה היה רובל: אני עם אי. כרי לחיות.

שנפלה בפמים, חשבו אולי אחת הבנות שלי. בגנם למשרד-התחנה וראה את השם בויקטיב. הבין שזו אחת הבנות שלו. אחרי כך הוא ראה את העללים שלי וידע שזו אני. הוא רץ לאמבולנס, אבל לא נגע לא להיכנס. הוא היה עצבני כמו חיה. רק אחרי הסישיל נתנו לו להיכנס, והוא אמר לי: פסקל, את צריכה להיות חזקה מאוד. אנתוני איתר. את בריצ' כעניין קשה מאוד, אבל הכל היה בסדר. באותו בוקר היה ערפל ערפל בבר וההליקופטרים במים לא רצו לטות לקחת אותי כי היה מסוכן להם. באמבולנס פחדו להכניס אותי, כי זה בליבן רחוק וידעו שאמרו בדרד. בסוף, אחרי שעה משאומנו עם כל תחנות ההליקופטרים, הסכים את לבוא, והא הגיע, ארומ בזה, בעבודת חצי שעה. ואחריה, שעתיים הייתי ככה. סטנו למרים וחבנינו אותי לחדר-ניתוח והריצו אותי.

בשנת-עוררתי שבינת, עייני מוטושטשת קצת, נינש אלי אחד המנתחים, גדול כזה, ענק. אמר לי: ישר לעניין מפקד, עברת ניתוח. את מקדשת שני רגליים. רק רגליים נגמטו נשארתי אישה, ותוכלי ללדת.

פסקל בבית מארחיה, משפחת דווידי החיים, הרבנות, אמרים שאני לא יחזירתי.

פסקל טוללת כשהי, כפרס-פרטים, את הבוקר הגורא הוא. אולי מסום שאני מחפשת תשובה, חזקה אחרי כך, למה זה קרה וקטק לי. החורים והאחות חונסו לחדרה בבית-החולים, והיא עוררה אותם. כיקשה שיביאו לה חובית את חורכי שלה ואת מחוקי המפתחות עם סמל ג'וליס. בשעוב, נשארה לברה והיה קשה. אי, מה זה קשה?

שבעים כטיפול-גורק. ועור חורם בבתי החולים. דווידי ודעיינו הסירה באו לבקר. היפפיה הצעירה והפחפה, וגם דווידי: כזה הזמן! סיפר על פסקל וחבריה סימבו במורה בבית-החולים וסחחחו כענינים, כאילו כלום.

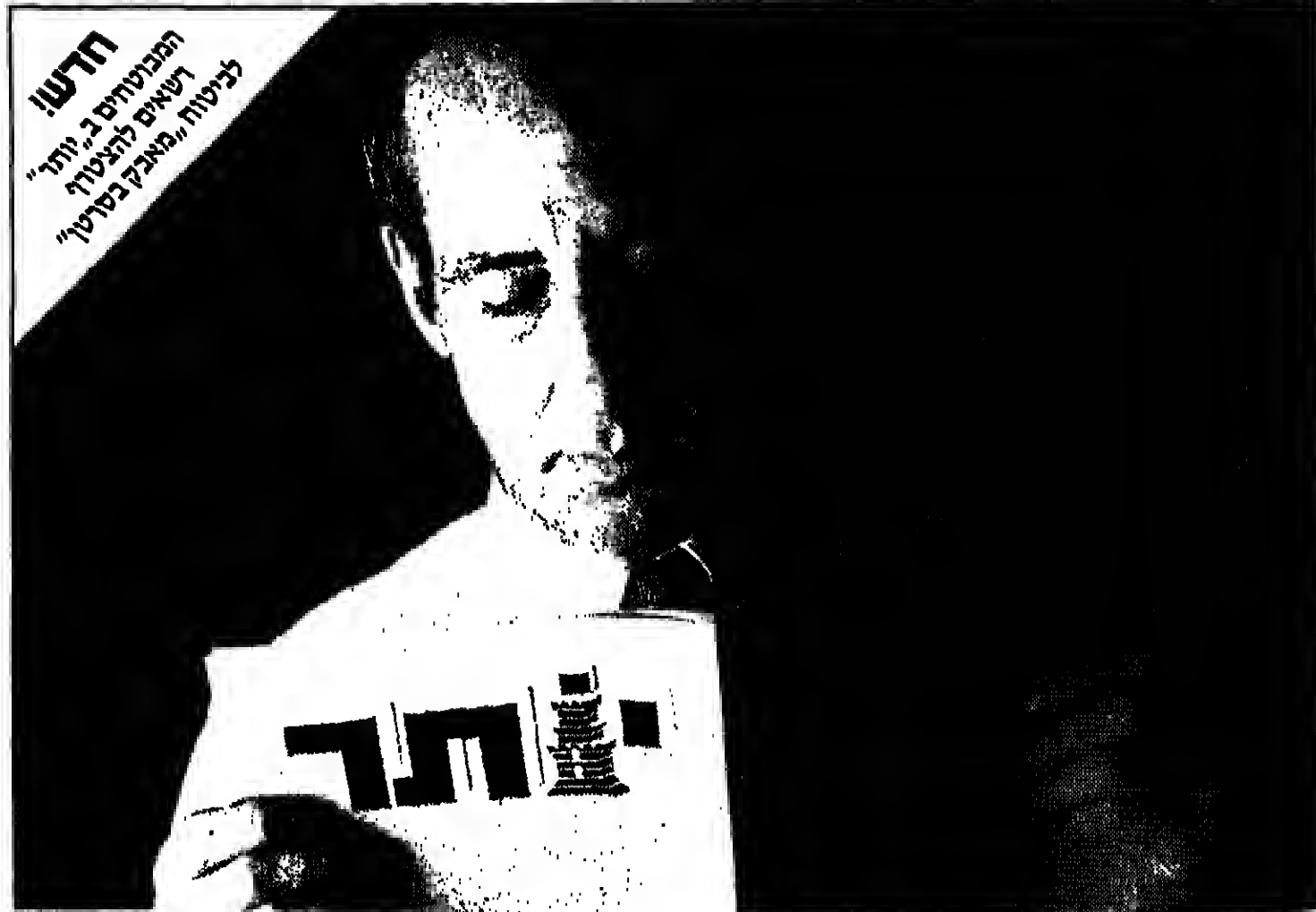
הלאה חצי שנה במרכז סיקס. פסקל עמדה שם בנחיות הבנות, המורה בפתות הצלחה עם ענייני חסרונות. לא רציתי להיות כשיקום כל הזמן, יש אנשים שגשגים בשיקום כמה שנים, ואני, אני רציתי להיות. ביולי אשתקד הודיעה לנשואיה בעד שבע אני נוסעת לישראל. לכו. הם אמרו לי: כן. בסדר. כאילו שאני משוגעת וצריכה להיות כמחמד סגור. ושאם סיפשים. בעבוד שבע אקט אחת דווידי ודעיינו נבמל-העפפה, היא נסעה לגללים. כך דרשה.

השבע והאשון היה קשה מאוד. היה גורא. היה קשה סבחינה ריגשית: ראיתי המון חיילים שווכרתי בפעם הקודמת. היה להם קשה מאוד בגללי. ככה מהם בכו. כמה מהם היו כמעט חולים, מדוכאים: אין סעם לחיות ככה. המון לא ידעו אם צריכים לרד איתי, להגיד לי שלום לא ידעו מה לעשות. אז אני לקחתי יומם, התקרבתי אליהם ואמרתי: שלום, אתה זוכר אותי? ויכרתי עם כלום. זה היה חוק וקשה.

פסקל עברה כמחשבות כמסון סועי טנקים, אחרי חורם חצי עברה לכסיסמון בצריפ. בינתיים, עברה על העברית שלה והחליטה שלא תרבי צרפתית, גם לא עם החיילים וצאי מרוק, ולא אנגלית. רק עברית. אז בהתחלה ויכרתי רק עם החיילים. כל הזמן שוק זה היה מצוין מאוד. הייתי נודדית: כל הזמן שאלתי, 'מה זה?' ואיך קוראים לה?' עכשיו היא מוטשת אלזס, אבל מה כבר נשאר לה ללמוד. אפילו על העצה היא התחלטה.

בתום שלוש חודשים יותר, של דווידי את פסקל לצרפת. שתיים מתגרים צעירים לחוכמה 'שארלי'. לעומת חמישים בדמבר הקודם, הגיעו משם בדמבר אשתקד משה שישם ושיכעה נוספת. זה לא רק בגללי. היא ליוותה אותם, ביקרה בכסיסם שאלהם נשלחו ועומדת איתם בשך גם עתה. שלושים הבטחו לעלות, אבל פסקל ירדע שחבניתי קל מדיה מלקים. צריך לחכות קשה מאוד לעלות. קשה מאוד. היא הרי ירדעו בעד שבע-שבעים (המשך בעמוד הבא)

מגדל נחתה, יותר לעצמאיים ולשכירים

חדש
המבטאים ב"יותר"
רשאים להצטרף
לביטוח "מאבק ברוח"

חוכית ביטוח חיים חדשה המעניקה יותר ביטוח ויותר מקובל גמל

"יותר" תשואה
תשואה ריאלית קבועה ומבטוחת על כספי החשבון במתן 4% - 4.25% לשנה בריבית דריבית והצמדה למדד לאורך כל תקופת הביטוח.

"יותר" במחון
הפוליסה מעניקה יותר בטחון למעביד, לעובד ולעצמאי ובי משפחתם וחוסכת הוצאה רמה.

"יותר" הטבות מע
מעביד, עובד ועצמאי יכולים לצל באופן מקסימלי את היתרונות וההטבות שהחוק מעניק בגין רכישת חוכית ביטוח וחיסכון.

"יותר" הצמדה
למעביד ולעובד - הביטוח הביטוחי, כספי החשבון וההטבות צמודים לשכר השוטף או למדד בהתאם להחלטתם.

לעצמאי - הכיסוי הביטוחי, כספי החשבון וההטבות צמודים למדד.

קבוצת הביטוח
מגדל
מגדל טלס בלז

ימיר טמיר כהן (יעקבסון)

מישה וולף, רבי-מרגלים

(המשך מעמוד 8)

היה בכי מכבי שהעלה ברעתו. במינימום למחון המרינה נעדרו ראשים, ומעמדו שלו - כבעל דבנה ממויה של נגדל בק.ג.ב. - הלך והתחזק. וולף היה חקלף שבו בחרה מודר-גרמניה לשחק נגד נהלן במלחמת המוחות.

הוא נמשכה 12 שנה. עד טריטור של נהלן ב-1968, הם בחשו זה בקידורו של זה. קשה לומר מי הצליח יותר. נהלן מתמאר ולא לשורא, כי הצליח להעביר לצידו שר בממשלת מודר גרמניה, את פורס הרמן קממבר. וולף שנה מירסום ותמונתו במערב נרדחת. הוא מעולם לא מיעט בערכו של נהלן, אלא למד את שיטותיו. בעידור הק.ג.ב. הודיע במסגל את מעלתו לסקנר-גרמניה, אהבת געוריו, והקין את מוכני הדרומים, והעביר את מוסקוה במידע חשוב. כשסיפור חולף כי יריבו מתעלים מרישום העריקים שפעל למעט במערב וחזר למודר, הגיב: "מעניין מה יאמרו באם יכז מעט לראות את הרישימה האחרת של אלו שלא עיקר".

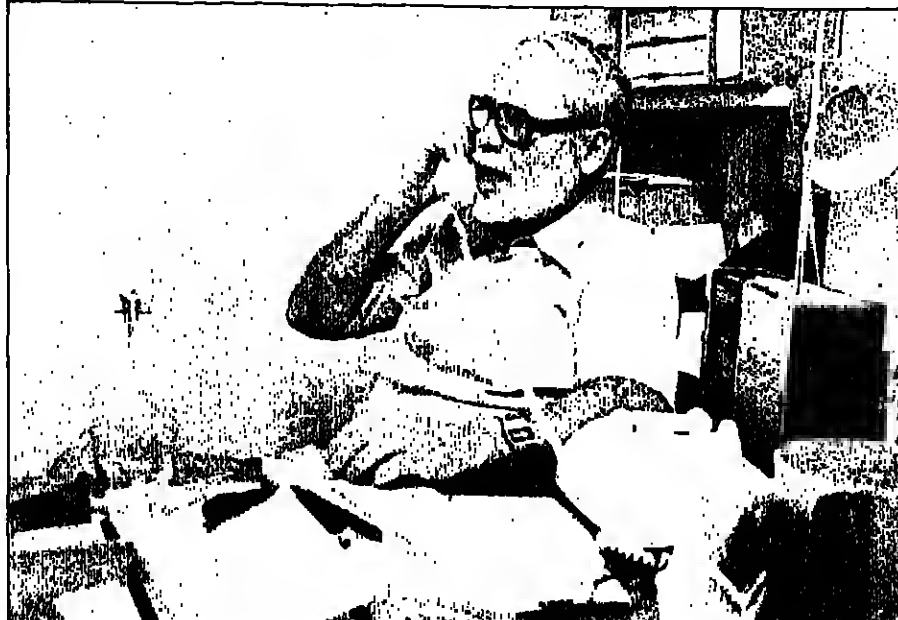
מעמדו של וולף התחזק מאחורי הקלעים ב-1961, בשאל-ברית ביקש ממנו הערכת מוריעין איך יגיב המערב על דרישן לחצות את ברלין בחומה, במסגרת שימנע את בריתות המוחות ממודר-גרמניה למעברו. מעסקוה היססה לתת את אישורה, חושש לחגונה מעריבת דרישה. לשכנו של וולף הסיבה אין מעביד מי שיכל לקבל והולטה נחוצה בעניין כמו זה. וולף המעביר לא יעשה מאומה.

דשצ'וב אהב את התשובה הזאת. הוועדה חקמה והפליעה את המערב, שבוטס כלוח מוכן, איש לא ידע מראש ולא הודיע. נג לא אלפי האנשים שיש לי בברלין והמוחתות? כמי שהבחינו פעם נהלן. במידה ופשוט מחות. חשיבונמו, לנדרון וכו' הניב בדיקט כפי שצפה וולף. נשמע צעקות, נאומים, אימים אך איש לא נקי אצבע. ברשצ'וב שלח לוחף שור ברכת ולמה עוד יכול לצפות צעיר מבצוא יחיד, שעיין לא מלא ל-40, ודעיין בלוחות לשכונת אה הגיע ויהם לרשת מן שר. זה הריבה גם ממני שנהיה בהבטת לא לחרד על יכולת המגוינים עלי בברלין, ובשום צורה לא לעקוף אותם. הוא לא חזר על מישינו של ארנסט וולחבר, הבוט המודר של מן העבר, בכל הורמנות וזה מציב את אולימפיכס באבי כל הצלחת ודעיין שוב "האיש החוק" ידע להעיק את נאמנותו, שחזק ב"לא שנה באשר ב-1946 קירב אליו את בנו של יחיד טריידר. יחסים העתיד עור יותר כשינכח במגלות את טריטורו הקרוב וההכרחי של נהלן, מה עוד שנקמליון עלה לגדולה ידיו ותיק של וולף - יד אנדרטוב, שבאביב 1967 נתמנה ראש הק.ג.ב.

אולימפיכס נמסר, ולידו, איך הניק, אין יותר פיתח של חיבת לולף, אין כאן זכות אבות, וגם לא ידיות היסטוריות, למרות שהניק חלק מעט על טריידר וולף הולמות ומבנות. אלא שוולף חש נחמם גם באחריה הורשה של גלואליות וקריטיקה. הוא לא חתק בתפקידו בחדר, ולא חב לאיש את ידיו וולף מצטער. דק על אנדרטוב, חמטורו הגמל במסקוה, שנפטר "לפני חמון, מוסקס-מרי".

וזה הלאה מבאנים ולמנו חור, "יניר חובב של הדין". שיתמנה לשר במחון המדינה, ובנו שכתב המסגרת לאיך הדין הדין. "האם יצליח לשחק למסגרת מודר-גרמניה של גלואליות יחיד מוסקס לנחש. אחר מתבאנים במחנות המסגרת המדינה בשאל או בכלל יכול יחידיו כמו מיעוט וולף ללוחות מספר 1. מה מראש יחידיו, חושב האיש, וולף וזה "Made in Germany".

דני מקס

אחרון דוידיו: שלח את פסקל להביא מחנכים. (צילום: שטייה סגל)

(המשך מהעמוד הקודם)
ימיר טמיר עלייתה. "אחראיותם שאם אני רוצה לנסות, אני משלמת את המסגרת".
נרסוב יש עוד כניסה קטנה, ממש מעטה: פסקל חי איננה משלנו, אמת, אבוי, איננה יחידה. "אני מרגישה יחידה לגמרי. בלי שום דבר קטן בראש שאומרת אולי לא ממש-משמש מרגישה יחידה. אבל הדתים, הרבנות, אומרים: לא יחידה. או אני רוצה פתק כדי להתחנך במו יחידה ושוהלים שלי יהיו יחידים. בלי שום בעיה. הוצדק חושב לי גם כי משמגנידים, למרים תנך וחסד רבנים על יחידות". אין מה לעשות: הפסקל הוא, תמנצו נקודת-זכות בל צרה-צורה.

האגיע דוידיו, שבכיתו מתגוררת עכשיו פסקל, הוא שאל אם העיתונאי חור, מלמד אני, עוד לא התאבד בה פסקל לא הבהנה מה שאל דוידיו, או העמידה מים שלא הבינה, אבל מה בנו יש מה להבין אשר רק לחזור ולחזק כי בלתי-אפשרי לחנוג את חקטם והמסגלי המהפנה למלים כד-עיתון.

הקטם הוא כבר עבר על משמחתו, אזותה, בת שש-עשרה, עברה השנה למדור בבית-ספר יחיד ומבדחת על עליה גאני חושבת שנגלל, אבל היא צריכה לעלות בגלל ציונות? הדריה מעורבים יותר בקריה היחידית "אפילו אימא שלי הולדת לבית הכמט" המשתנה כולה עושה עכשיו ברין, בביקור ראשון (מלבד האחות, שכבר הייתה עם מתגרבי "שראלי", בשאליהם מצטרף החבר של פסקל, ויילי בדר, שעלה לישראל לבדו, בן עשר-שארבע, צנוח שודעתה השתחרר.

רק על החבר אין פסקל מוכנה לרבר. זה עניין שרש מאד. אולי היא מסגרת עלי כשירים ובסיסורים שהיא כותבת מאז מלאו לה שמונה. וזהו איך מותבת שנה ספר, שארבעת מוקרין כבר הושלמו, מתקווה למינימו באוקטובר ולתרגמו בעצמה ממדגמית לעברית. הספר הוא על הניסיון שלי. לא בדיק על התאונה, אלא על מה שהדנשתי ועל מה שלמדתי ממנה. התאונה היא כמו קפדורקון, וכול השאר זה ויחסיים עם האנשים והסביבה הרבה יותר חשוב מהאוננו עצמו.

יש לה הוטן תלומות ותוכניות. לא רק בתיבת ספרות בעברית, אלא גם לימוד התמחות במנהל עסקים, עכשיו, למשל, היא עוסקת בתיאוריות ובנציאת נותני-חומות לכונת מערונ האכסות של מבני מוסק. ללי ולניסיון שלי, אני רואה שאני טובה בביתנו ובפיתוחם. שת שותף. ביקא. אמריקית, התוודת הגדולה בעולם. לשים מפרשיות, אשר תחסיים בסוף הקץ במידה, אסטרליה: גם פסקל תודה שם, במבוק.

אני יודעת שכלכלי הוטן אנשים, ובמידה נכיה, 20 מוסקוה

האדם הזה הוא...

כפר אדד

אדד א' תשמ"ו
מאת נילי פרידלנדר
צילום: שמואל רחמי
בשיתוף רשות
שמורות הטבע.

18. אל אירוס הארגמן

רוב מטיי חווים על דרך עפר בין הכפר והפרסים, במסלול חזרת אפרס למשך כני מיעה משך כיוון גמ צינה ולפנות ישינה לכיוון בית עכד, משך ווחיק ויסהפה ומעליי בעת טכד, שם נה מתרחשה עכשיו פריחה יפהפיה ומי וות, אבל בלי אירוסים, כאן ממשי כים בוסיתה על הכביש השני יבנה אשדור, ופונים ימית (שפנה) לכיוון משך בית חתן.

• שמורת האירוסים בית חתן, נכנסים למשך ונוסעים כחוף פרסים ומטעי פקאן ואבקוד לשוף רח טכד מרשימה של אירוס ארגמן, זו אשר נדעה כשמה הקודם שמורה פלמחים.

הקלאי בית חתן, משך שוסר כי מנצח עלי יוצא בולגיה, נאמ בבכ עת האירוסים שלהם, אלא שיש להם בעיה, כאן לא קוטפים את האירוסים אלא את הפירות שלהם, ענין לעבור על המסגרות שלא יקטפו אשכולי וז, פקאנים ואבקוד.

כדי לשמור על היבולים שלהם, נ

• חבי קוזל לאל אביב בשמורת וינגיט, שהיא החלק המערבי של שמורת נחל פולג. לחיכ נס לסכון וינגיט ולצאת כדרך חתן לוח לכיוון הים, במדרון שהוא כולו ירוק, הפונה צפונה, מדרום אירוסים ארגמנים ובחורש מארס יהיו פה הר של צבעים מסטור של פרחים, ביום שמש אפשר ללכת פה יחמים ולהי ניש חופשי ופראי כקטע קטן נודד של חף השרון שהגיעו ללציה עוד לא אכלה אתה.

• בין ראשון לחוכבה נ לבאן קל להגיע, פינה חמד חכיה בצידו הכביש בית דין, חזוברה בין ראשון לציון לס ציונה, מסעך לבכיש, מל מיסען לס כביש לבאי יעקב, ערצים מל משטח נס ציונה.

במאליים מור ממערב לבכיש יש גבעה מקופת פרסים ובה מדרום אירוסים ארגמנים, בין הדרום המידברי והפריחה הלבנה והיחידה של, בעלי

נות החול ער למצוק התוף, עם חים הבחול ברקע. • שמורת קריפה אמ מרים מבכיש החוף לכיון אבן יחודה מניעים נ לאירוסים כשמורת טבע קטנה ומקסימה מאחורי המושב בה קריפה, כאן הם מרחבים בדרך יער קט של עצי אלון-תבור עתיקים, במבצע הצלה של העיר המקומי הרי עתקו לכאן קני שורש של אירוס ארגמן משדות המושב חסמך, צור משה, שנחו לשטח כמי, הוער המ קומי לקח על אחיותו את הטיפול בשמורת הטבע, שער או היה מוכ לה של מסולת לולים, ליר האירוסים יש יער נטוע של קק"ל ובו כל מה שצריך לאידמן ארוחות צהרים בחוף ולצליה בשמים.

נמיעה מבכיש החוף למחף אבן יחודה, חמש מרחק לכיוון מושב בני דוד, לנסוע בחוף המושב לקרי מה מבכיש השרון, כעשרה ק"מ צפון נה מצומת דענה, פניה מוזהה לקרי מה, לעבר את המושב לכיוון צפון מרחק לצאת לדרך עפר אל חשמונה.

אל האירוסים כנאית מבכיש החוף הופחת"א, כמחף אבן יחודה, פונים מערבה לתנויה דהם, נומעים לכיוון חום ואחרי צומת החוף הירוק ממשיכים עד בקילום ער, משמאל יש שלט עץ גדול ומח שם לרכ כאן חונים ומתחילים לל כה כשכילים המסומנים בתל לכן דק ער למצוקי החוף הפארק הטבעי והיחודי החאפער באשר באפריל 1984 קיבלה עזרת מניה החלטת אישור ונבנה לשנות את ייעודו של המקום משטח בני לארק ערדוני, ור את, למרח המהירים הנבונים-של הקרקע, עכשיו עולה מניה על מה מתיירות במקום ייחודי לאירוסים ארגמנים, שמורות המונים בדיר

טוס עם Gillette® למשחקי הגביע העולמי MEXICO 86

פרס שני
6 פלוויזיות צבעוניות "14"
פרס שלישי
200 אריזות שני מאבחר מוצרי ג'ילט
הגרלת ביניים שבועית
כל שבוע יוגרלו 5 פרסים -
אריזות שני מאבחר מוצרי ג'ילט.

פרס ראשון מיסה לנאקטיקו כולל חופשה באקבולקו וכרטיסי כניסה למשחק הגמר ולאחד למשחקי חצי הגמר.

ההגרלה תתקיים ביום 11.5.86
תקנון המבצע בנקודות המבירה.

בהצלחה!

Gillette®

חד וחלק על כל פנים

אם אתה מתגלח בגילט, אתה זוכה יום יום בגילוח הקרוב, החלק והמהנה ביותר, של סכיני הגילוח הנמכרים בעולם כולו.

לקראת משחקי מכסיקו/86, אתה עשוי לזכות גם בפרסים, במבצע הגדול של גילט - נותני החסות הרשמיים למשחקים.

כל שעליך לעשות: שלח את אריות הקרטון של סכיני גילוח גילט או את מדבקת המבצע שעי"ג אחד ממוצרי הטיפוח: קצף גילוח, משחת גילוח או דאדורנט. בצדוף החלוש להלן עם הסיסמא מושלמת אל ת.ד. 21299, תל-אביב 61219 עבור גילט אינך מוגבל במספר המעטפות בכל שתרכה לשלוח ירבו סיכוייך

שם _____
כתובת _____
טל. _____
יגילט - חד וחלק (השלם)

61219 תל אביב

کتابت از ابن کثیر

مجلد

החברה השלמות בוי"א

קונפליקט וסכנת מלחמה

כ־300 סרטים וביניהם 13 סרטי נ"ימס בוגר, 15 סרטי קלינט איסמור, 12 נעמות סרטים מצוירים של באנס באג, דייסמוק, ביס לעושרים מתחילים, מנעוק מלחמה, ימל, מקורפיו, ועד ועוד.
סרטים בספריות חידאו המובחרת.

[illegible]

"כלבתולים"
סרטים מצוירים
עם פסקול בעברית.

שחפים פוחזים

מ זה יום שמש יפה והשקת נשכם לדעות יום שלם כאחו ולדבוע על
דשא טבעי, מנוקד במכיוונים אחרים ובפרחים בחולים קטנים
ששכחתי את שמם, נח המקום.

[illegible]

אם מישהו, הנועם עד לפני ששאלת לביון קיבוץ המעיל וזה
אך - אפשר להסוות באן ולחזור אל אותה דרך עיר מערב לכביש.

זמעים בדרך העפר וזמאים נכמת חול ושרות של פטרוניליות מסוללת
תמחול וסומים, ואולי מרת נכמת אמנות. וסלים ישר עד למחשוב, ומחשוב
יגות בדרך עפר בין שרות תמחול תאדמת ועוד פטרוניליות מסוללת. ומחשוב
יגות אשכוליות במסמאל — חרשת אקליפטוסים ובחורות. כאן צריך לסער את
למחוב המכונת.

עד מחרת מחשקלה דרך העפר ימינה לדרך חבבעות המצמיחות דשאים עד
אואק ומזקודה בפרחים כחולים צהובים וזרורים. והכל אתה לשמש וכן
החברים יש צל, וחללים יכולים לחתוצץ חפשי והכל נוח תחוש ש
גלות שבתה מחוקה. לאט ובשלוח.

ילדים נסעים את על אומנים כלי חשש, האנך על קוסטוסים מומנים
 זו באי יון, וריח חמים ונעים של בשר ניצלה על פתמים מרגה מאד.

אבלו אין כאן מים ומי שפושט מיקניק - שיראג לסלק בעצמו את כל
השפחה כי אין מי שיעשה זאת אחריו. וחבל, כי מקום זה תשוב מאד על יסוד
היורז ובכל שמתקדמים לתוך הארץ, הוא נחיה עוד יותר נחמד.

גם אלמי שחפ"אמים שחנינו ממורת אירופה בחדו כללות כגון את ים
זוהר. ליתר דיוק, הם עושים זאת במובלה המסודרת והלא מסליחה בחד
זאבה אדירה בין פאק חשדן לשולי כביש החוף.

כשהולכים בביתנו מערבה, אחרי שחוצים את מקילת תבורל אספר לעשות
מניות מקסימות על השחקים. את הלילה מגלים תשתים, שבעות על
ליתם מערות בן באר מרסות. על חוט חם. את המלך לא נותן עולם.

המים.

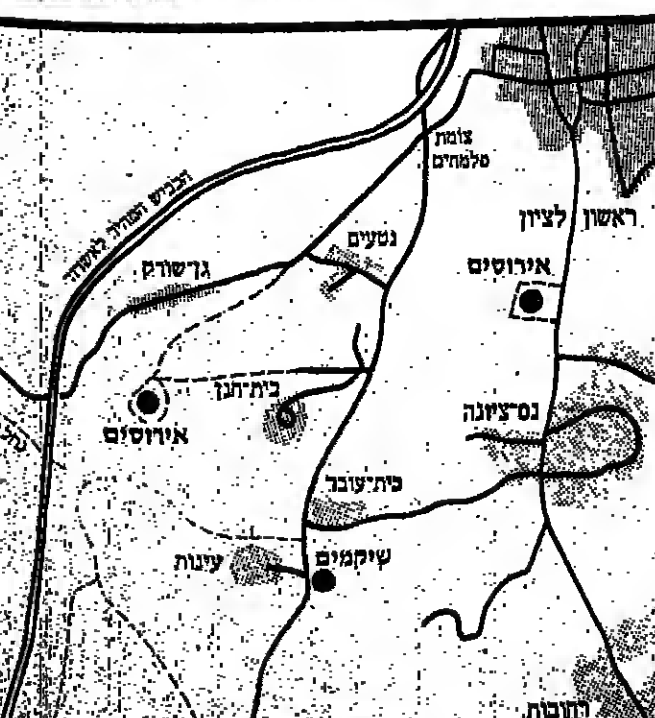
בבוקר הם יוצאים לחפש מזון ובמבולה יש להם מסעדת וסורה מלאה.

[illegible]

מכאן שיש פה גם חרבה עורבים ודוכיפתים אבל חגולות וחמדי
ימורים זה הדיוח משחורות. בצהריים, מן המפשות זמני אונז

[illegible]

התורה כשואלת את תדירות תשובה על שאלות ששומות תשובה
אחת מהן בדרך משל.

טוירל סוכסוקס

**משמאל: פרה חסדי. בשפוצעים את
הנבעול נטף ממנו שרף מויק
לעיניים. למטה: חרותם המדברי
שנחתן רקע תולס לאירום תארנמן.**

הבית הלבן של בית-חנן.
בין הפרדסים. היום גרה
כאן משפחה. זהו שטח
פרטי.

משרד
מגדבים השנה אנשי ביח"חן לחד-
ת את המעילים בשבילים בין הפ-
תה, וגם יחלקו להם דמי הסבר עם
שמה: לא לקטוף את המירוח.

הדרך לאיחוסים:
בגטנים למושב בית חנן. יש דרך

アヘン

[illegible]

מחמת אגם, משלה התורכי של ויז.
ואי ידעו התורק אבינו, שהקים
את הרוחץ המפורסם בארץ, בשדות בן
צבי. על אודי השקמים, שדוים חסם
שפת הנהר ממע 12' מטר, וקבע
בזי. על יבירון לזכרם של בוגרי בית
סע קטנים שנפלו במלחמות ישראל.

שטח פרטי

חיים הרמלד, שיקמיו אומו למאיתים שנה

לשעבר י"ר חתאאזדות לכדורגל. כן 54, עלה מציכית בגיל שנותיים, ודל בראשוני לציון למד בכ"שמו ובח"א נשוי ואב לבת וכן, גר בלירות נ תורים בנגיעותיהם

בפתח ומן ועצבים, אבל כשהידיד בשנים - זה זה המעורבות הכוללת ונדלה, אי אפשר להכחיש שלחמקד יש גם צומח, אחת בין-מקבלי החולשות וזו גם הנאה אתה עושה משהו, תודם להכיר ולשקוד 30 שנה אחריו לוקאל-פטריוטים של נבטיהם לא מבט עכרנו מרידה ישנה בנתיב ורעש לידה תרשת ברוחם שקט, בנבטיהם כמכור, ראיתי את הדיח על הטיח ודרכו כמא ון בעליו, וגם משיבת תשלומים תודת ונגה, גג לא מנסה את שנה ודעת לסלל בה ולתנת ממנה אני אהב עצמים שיש בה

כשאני צופה במשחק אני לא צועק, לא מקלל, לא מבטא את הכעס על שופט או זריב, צריכה להיות גם תרבות של כעס

את קלי, להיות היר, לטרוק דלת, אבל כצורה תרבותית, טריקת דלת היא צעקה חריבה יותר חזקה מפתוח או רשיקה על השולחן. שתיית תה היא חלק מהתרבות של עסקנות, אני כורך כלל שותה קפה כשהלכתי לעסקנות ידעתי שזה לא רק תהילה ובכור אלא גם תרבה מאד ביקורת. יש תרבה קטת שעות של כמור משעות של לחץ, מי שלא דורע לטעון ביקורת, אפילו לא מוצרקה, שלא יך לעסקנות, מי שנאמן במה שהוא עושה ון ודורן שבוך בה - יכול להיות עניינה, זה תרבה יותר מעבורה ון שליחות, אין קשר בין השער, תחשקענה ותלש המשכורת, אפשר להרחיק תרבה יותר כסף

הוא יבין את זה

איוח מול אחת מול בחולת, אבל זה לא אומר לי כלום, אחת אוחב חסדיוהו לא. על מה קשה לך לסלוחו אני סולח על הכל, אם לא הייתי יכול לעבוד אפילו יום אחד, נגמר האירוע - נגמר חסדו, לא ניסר, פשוט שוכח. מה מרגיז אותך חוסר יושר, צביעות, אלימות, רבילות. מה משעמם אותך דיון עקר, בירמור, חתשקנות בטפל. מה ישראלי בעיניך ההתנחלות שלנו מה, אגחט. מה אהב שונא לעשוהו עבדות מטבח. מה חסיפוס הנדול שלך שולדותי מקדם מדי ושלח המשכתי ללמוד בנושאים מסויי מס. מה העיסוק החביב עליך לטייל ולהפגש עם חברים. מי החברים שלך אנשים שאנחנו מכירים מגיל 20, חברים אמיתיים, לא על חצי ולא כלל. מה עוד לך לחתכרז שקט. מה מרגיז אותך כנס קפת חסדקת של כמה דקות, כשצריך, אני יכול לחמקד רצון 48 שעות ולהשאיר בריבוי, אולי באמצע לחפס מקלדת ולחלחל חולצה. מהו בורן חילדות חוזקו שלך כשמתבלתי אבן בראש מחבר טוב חתשתי הבינה שותח דמי. איוח ספר אתה קורא עבשיוה ספרו של שלמה הלל, רוח קדים. מה משמעות חבטת לגבידו אמצעי למחיה, אי פעם לא הרששתי רע כשלא היה לי מספיק. אילו קיבלת "בוחטרה" של בסף, מה חייית עושהו קודם כל משקיע ואח"כ חושב מה באמת אני דחיקה, אולי מרחקו טיול יסה בעולם, עוד לא הייתי במרת הרחוק, הייתי מחליף סוג סוף מבניית ופרע את המשכמתה, אבל לא הייתי משנה את אורחות חיי. איוח מבצע צבאי שבה את דמיונו צאטבה, חלילשה לערמדי ומוטטמרי באלעלמיון. מי היו חניבוים של ילדותך טרן ומרטינ בובי, למדתי עם נכרו ובחופשות ביקרתי אצל משמים דבות. איוח אישיות בה ומגנו אחת מערידו צריל ורוחולט. מי חוזרים חתביים עליך חווה אלברשניין והא חומרת שלי, את יפה ירקוני אהבתי בכל חישר אליה שבה. מה עוד חייית רוצה ללמודו פילוסופיה ומסיכולומה. מה אתה רוצה להיות כשהנדלו אין לי אמציעיות מנדרות לשיר, חסד צמחתי חתמתי וע במסלול מקוים, רוצה למלא את חמקדי עד כמה שאפשר טוב יותר. מה מרגש אותך הצלחות בתחומים שונים, נופים חזקים. מי בעיניך אשה יפהו אטששית, נוחתה, לא שמה, בלונדינית עם עיניים שחורות או ינוחית, ובכל זאת, אליזבת טיילר הייתה אשה יפה בעיני, לפני הכלל הראשון. אילו יכולת, מה חייית משנה בעצמך את חגיל לא מפתח מחפשות אבל סקרן לגבי העתיד, שיקמיו אתה למאיתים שנה.

בה ונעיל, שיתח דיון קצינים, בילדותי ובעצותי נבשר, תנוער, בן שמן, עקשני, חריב, ובאחבה חקלאות ועידה, עולם, ידעות, חרנגולות, עכשוי, יש כלבה ועצבים שאני מספל, כחם כשבת, רחמים, שחוקים, תמננות, כעני איך לדבויים האלה תרבה משקל, תשיר, אטשטי, מסור ושי, אפילו מדי וקטון או תרבה הראשון לא בשנותי אבל וכל צדד להיות מסור, אחרת אי אפשר להיות, לא אהב עולמים ודקס על דרצמה, של כל זר במסע אפילו לא אי ידד, בחנות, מדי חושב לי מה הדקס אפילו מלת, אי אפלי, יתר על שולח העבודה, כל רב מכל שיקל

שתיית תה היא חלק מהתרבות של עסקנות, אני בדרך כלל שותה קפה, כשהלכתי לעסקנות ידעתי שזה לא רק תהילה ובכור אלא גם תרבה מאד ביקורת

לתור השמינה, ופעם-פעמים כחודש, הולך לתיאטרון, הצגות קלות ובכרות, יש לנו מינימם להימנה ולקאמרי, בתיאטרון אני מוזק, חי את הצגה, מרי מעט הולכים לראות גם תכניות של כידור קל, אהב תכניות קלילות אבל כעס, לא אהב וולטריות. אני אהב מוסיקה ברקע, כליווי למחשבות. מוסיקה קלה, ישראליים, כשאני נמכבות, אני מחפש תחנת רדיו שמנגנת, לא מכרחת, כל שבוע אני יוצא ליום סידורים, את זה אני מאד אהב, לחוש בקטת והצבעות את הבעיות האמיתיות, לראות את הדברים לא דרך המשרד אלא כאופן בלתי אמצעי, במסע העבודה, שם מתרשמים נכון יותר, רואים את הנאים, שומעים את העסקות, הצרכים נפגשים עם האנשים שותה צריך למעול עבודה ולא רק עם הנציגים שלהם, כמו כלום גם אני אהב לנסע לחו"ל, אבל רק נסיעות קצרות, ענייניות, זה מאוחר ומעניין.

גיבורי ילדותי היו טרן ומרטינ בובי, למדתי עם נכדו ובחופשות ביקרתי אצלו פעמים רבות

לראות נשים, לטייל בעיר ולנסות לתורן לחי והנשיבים, להגין את הבעיות שלהם, אנונו מה כמו חופרים, מתארחים לחקופה קצרה עקולם של מליני, שנים, תדיר לעשות את העסקים כדי לתנת נכון שבעיני היה אני לא רוגמט, אבל בדרך לאפשר לעולם לא רק לעבוד אלא גם לתנת, לפעם שלא היה לו גם טלפון וגם מכנית וגם ידד וגם ידאח לפעם שלא יטייל בחו"ל. אני נהנה מעבודתי כי אני מרגיש שאני יוצר, אחר יוצר כתיב אי במסיתק חסדתי - ביצית איכות ורים שבה יותר, לי יש יכולת להיות חלק ממחשבות ומסקלת החלטות על עתידה של המדינה, אכנוו שטיקים בבני אדם, לא רק באידיאולוגיה, את זה אי אפשר לעשות כ-8 שעות עבודה, יש מחויבות גדולה לאנשים, לנשוא, אני לא מחסיד ימי עבודה, לא מרענן, לא מרקה לעצמי לויח במשכתי חסדתי, אני חש שאני חלק מעשייה גדולה, אנשים נותנים בי אופן זה, מכירם של רב, נתון את המסמך היצואתי.

ראוינה נורית ברצקי צילום: ראובן קסטנו

מאת עידו דיסנצ'יק

עיתונות עד הסוף

סופה של אימפריה
התקשורת מלואיוול
קונטאקי, אינו תסריט
טלוויזיוני. לפני חודש,
הכריז בארי בינגהאם, איל
התקשורת, כי הוא מוכר את
כל עסקיו, עיתונים ותחנות
טלוויזיה, תמוזת 500 מיליון
דולר. הטרגדיה, הסכסוכים
והמריבות בקרב המשפחה
המסועפת סיימו סיפור
הצלחה מסחרר, שהחל לפני
שבעים שנה.

בארי בינגהאם סגור בחדר המגורים של העיתון "קורירינגטון". בתמונת הפנימית: חשופת נעוריו ויליאם חשופה.

דאלאס בלואיוול

מאת עידו דיסנצ'יק

זו אה, לפי כספה שבעה, עוב בארי בינגהאם. אם האב את "הבית הקטן" באוחרו רחבת הדיים שבמדינת קנטאקי והלך לעיר המאוכה, לאוויול, שבה גרל וסיתת אימפריית תיקשות אשר אין לה היום את דור באורלב, בעקט מרסימסמחתי. הוא כינס מסיבת עיתונאים והודיע כי הוא מעביר למבדיר את שני עיתוניו, את בית הרפוש המודרני, וכן את תחנות הרדיו והטלוויזיה שלו. המכירה המבוקשת: 450 עד 500 מיליון דולר.

בן, במחיר, מחפל האיש בן 80 ממורת ספרות של משפחה אשר שלטה במעט ללא עוררין ברחב חומי הדיים של קנטאקי. גבר גסה ולבן, אשר כרח בתוך שנהיים קבר שני בנים ודאה את בנו השלישי בחלץ ממחלת הברסן רק ברי לדיב עם אחיותיו - מריבה שהביאה בסופו של דבר את האב האריסטוקרטי למבור את כל נכסיו, כדי להשיק את עתויו המשפחה.

זהו סיפור במעט דאלאסי באוסין, חסר-גלגל קלאסי לרסן כנגנון ויליאם מיקר, כמו גיבוריו הפיקטיביים של מיקר, גם בני בינגהאם חורשים את ערסם ברי למצוא את שורש באכס בהווה. ויש באן הרבה באב כמו רחב עבר, ואולי רחב הכולס ביותר הוא שכל ימיהם חששו קצת שטק ושלוה, אך אלה היו מהם ואלה. סיפור אגדה שכאמת קרה וכדי להבין אותו צריך לספר מבראשית. וזה דאלאס ללא נוכח, ללא גיבור וללא מרטא את החומות שקשו בין שלושות ליליו של בינגהאם שנותנו כדים - בארי הבן, מאלי

ואליהם - קשה היה להפיל, אף יותר מאלו של ידיו. הריא, שהגיע למסקנה כי לא תמצא דרך ליישב את המלוקת ברדכי נועם, בדרו אישוא למבור את כל נכסיו המשפחה.

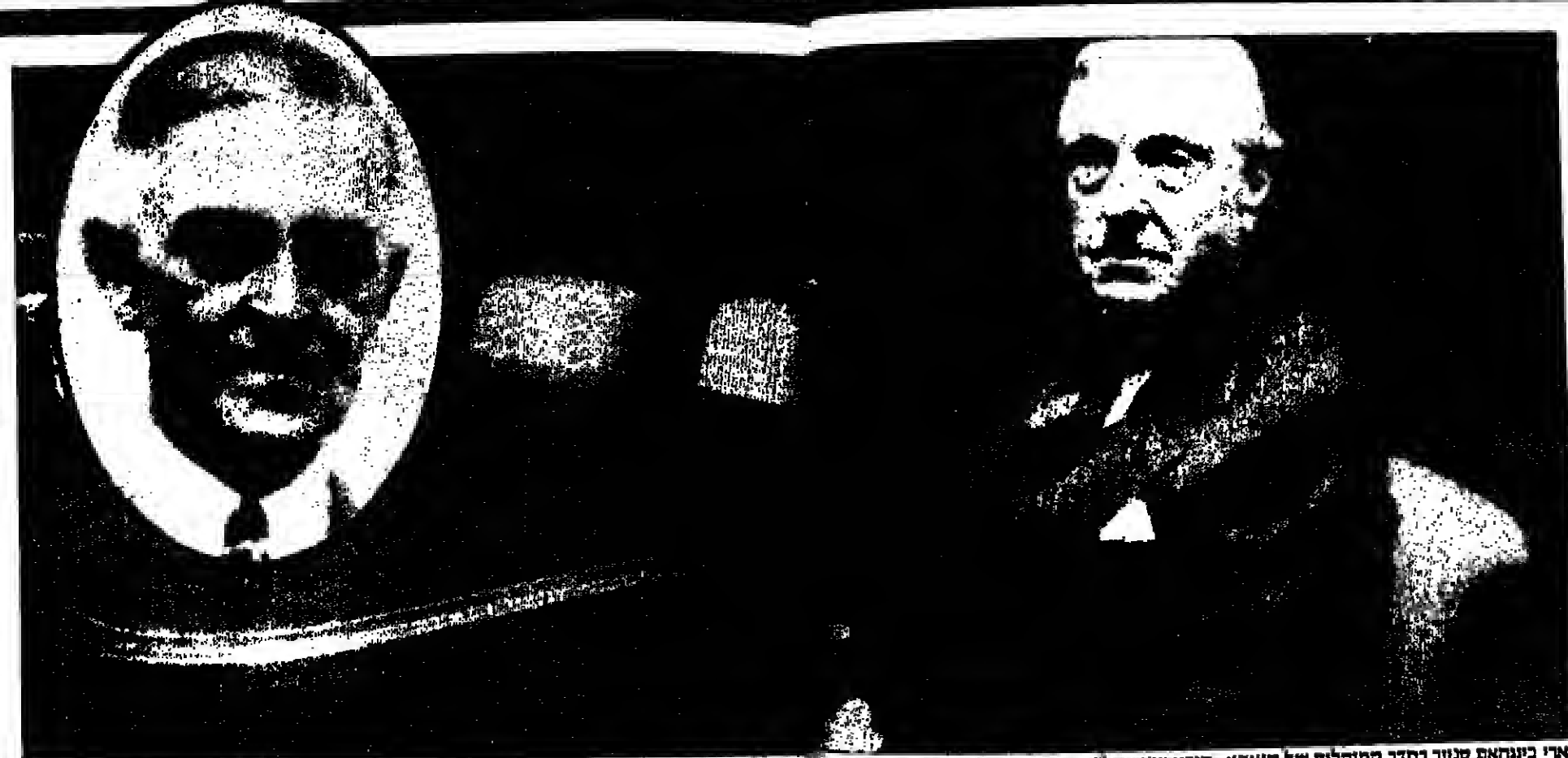
בני בינגהאם, כמו משפחת קרי, הוצילו מאסם ותברכו בעשר אגרי בתוספת קללה רובצת של טראגדיות וחרות נשנות. אולי מסיבות אלה, ואולי משום שהיה דימוקראט וליברל גורל, הפך בארי בינגהאם האב לירידו הטוב והקדוב של ג'ון קרי, בעשיא שנוצת.

בינגהאם היה יריד קרוב של אבי, איית ריסנצ'יק ול, עורכו השני של "העירי". יחד היו בלונדון בשנותיה קרי למוות גראלאם, וסלונדון סילפן בינגהאם לראקלין לחסם אותה. באותה שיתה היא הוכיחה לו שהוא האץ בעעלה לא למסע לסקסאם. היתה לי תחושה רעה בקשר למסיעה הזו. איני יודע למה, אבל לריסנצ'יק לפי שיצא בבהילות להלוותה בווינסבון. מאו השתתף בינגהאם בלוויית רבות, מכל של שני בנים. עתה הוא קרוב גם את האימפריה שלו.

אף את החווית הזאת הוא חלק עם משפחת ריסנצ'יק, במכתב קצר שהגיע לארץ לפני יומים אחרי. הוא ציר אליו את קסעי העיתונים המתארים את תשרי הגדול במשפחה, והספיק רק ספספ אחד קצר. "כמו עצוב שקר זה נגמר", בלואיוול, קורר

ועצוב, ניסה בינגהאם להסביר מה קרה: "לא היתה שום דרך לצאת מן הסכר הנפשי המקולל שנקלענו לחלום באשר נירלתי והינבתי את ילדי לא הצלחתי להצריך שבם את המדינה שאנשים חייבים לקשות משירות אלה עם אלה".

שורשי המשבר, שריסן את המשפחה, אולי נעוצים בעובדה שהמשת ילדי בינגהאם והאם פרי נרלו באווירת שסע וגמגומות קשרית, כאשר הדיים דורשים מהם לנהוג איש כלטי אחיו בכבוד אצילים ובאיפוק. לא היו גילויי רגשות בבית הזה, לשם או לדע. כי רגשות היתה בניגוד לספרות האצילית שנכתבה על המשפחה. הדיים הקרקטי כנע התפתחות מערכת היחסים קרובות בין הילדים לבין עצמם, הינם למובנים אותם. כך רבת מאלי, למשל, שגישאה שלוש שמיים ותגרשה עכשיו דא מפיסטיט דאיקאליה וחשדות כי אחיה בארי נרחה בתחמור אל העשבר כי לא יכול היה לשאת עוד כנסל גינהל עסקי המשפחה. היא טוענת כי מלכתחילה לא היה מיועד לתפקיד שצריך היה ליטול בירי רברס ורח, האה הברכה. אלא שורה נהרג, לרוע המזל, זמן קצר אחרי שנבנס לעסקים. אוסרת מאלי, תמיד ליתת-לנו הרגשה שאנחנו קצת יותר טובים וקצת יותר ימים מאחרים. אמר אביה: "לעתים אני מצטער שלא היינו קצת יותר לאמינים באופינו, עם קצת יותר צעקת ורמעות בביתן קצת יותר מריבות והתפייסות היו עוזרים לנו לעבור את המשבר הנוכחי. אבל המשפחה שלנו לא מסקירה כך".

"לעתים אני מצטער שלא היינו קצת יותר לאמינים באופינו, עם קצת יותר צעקת ורמעות בבית; קצת יותר מריבות והתפייסות היו עוזרים לנו לעבור את המשבר הנוכחי".

ארי"ב בלונדון. הוא מת שם בשנת 1937. יורשו מתפקיד השגריר היה ג'ון קרי, אביו של תסריט ג'ון קרי. עוד חוליה בקשר האחות שבין שני המשפחות, המשותף על פני שלוש הדורות.

בזמן הזה היה כבר בינגהאם סיניור, בן השנתיים וגיבור סיפורו, עמוק עמוק בתוך עיסקי השפחה. הוא אף הדין אותם והספיק עליהם עוד כונה וכונה. אחיו ואחותו לא שבו משלם מאנגליה לארי"ב, לאחר מות אביהם, והוא קנה את חלקם בעסקים. ביתניים, סיים בהצטיינות את אוניברסיטת הארוורד. איש גבור, הדרו, רק גיורה ותוסס, שנשא לאישה את מרי קליפורד קייטון מידגליה. הוא הכיר אותה באספר למרה במיכללת דרקליין - הארוורד של הנשים - המוקמת גם היא ליד בוטון.

ה היה דומן אהבה נריר בקירבתו. הסגריות והטחנות שפקדו את בני הזוג במדינת הונון, כאשר שכלו את שני הבנים, רק חיטלו את הקשר. היום חושש בינגהאם סיניור שקירבתו העמוקה לאשורו בראה שמעיה ממנו ליצור קשר בן פתוח יותר עם ילדיו. גם עיתויו החלטו לחלל את עסקיו מוכר בנצור של החרים להוצאות איש לדעתו כדי שיכולו לתמוך אחרי שבני נוצח הסבה הנושפת שסגנו במדינת הילדים. שניהם היום בני 80, ובניל כזה הם לא יכולים להמורדר עם המשבר, כל אחד לבדו.

האימפריה של סיניור התעצמה גמדות השנים עיתוניו ותחנות הרדיו שלו הצטיינו בעמידה הליברלית הקיצונית שנקטו כענין זמיתי האחר - השקפות שהיו לצנינים בעיני רגיס מלוסיה השמרניים של קנטאקי. על ספספת בינגהאם הורכבה (חמשין כעמוד הבא)

בעבור שנהיים, בשנת 1918, השקיע השופט מיליון דולר מוחר הירשה גריבשת השליטה בשני העיתונים החשובים של קנטאקי: בלואיוול קורירי בלונדון, ובלואיוול סיימס. כמו כן קנה אחוזה והשתרעה על 160 דונמים, הנושקת לגרנתיו של נרר אחיו. במרבו האחוזה בית ענקי בנוי לבנים אדומות כסגנון ג'ורג'יאן, לידו הקים אחר-כך את "הבית הקטן". מלקומב, קרא השופט לאחוזה, על שם האחוזה באנגליה שבה חיז אבות אבותיו חלל במאה ה12 ועד שחיגר לאמריקה. בארי ג'וניור, הבן, גר שם עכשיו.

השופט הדימוקראט היה חוסך נלהב בהקמת חבר האופנים, הארגון שקדם לארם ונולד אחרי מלחמת העולם הראשונה. הוא גם תמך בנשיא פראנקלין דילאו רווולס ובסגריות הג'ורדיל" שלו בראשית שנות ה30, אשר שלמה קץ למשבר הכלכלי. בתוספת לתמיכתו הסוליתית מינה אותו רווולס בשגריר

דיסמו של בארי בינגהאם האב הוא היה מהגר ממוצא סקוטי-אירי, שהיגר לאמריקה זמן קצר לאחר מלחמת העצמאות של 1776, וסר בית-ספר תיכון בסריינת צפון-קארוליינה. אבי סבו אף הוא היה מורה, ובן גס סבו שלטה בשורות ודרום במלחמת האזרחים, כאמצע המאה ה19. אחרי המלחמה חזר לצפון-קארוליינה ועסק במינוך עבדים שחורים משוחררים. אבל אביו, דוכרט וורת בינגהאם, למר משפטים ועקר ללאוויול בשנת 1896. הוא היה אז בן 26. כמסור של דבר נעשה ראש עיריית לאוויול ואחר כך שופט מחוזי. אשתו הראשונה נהרגה בתאונה בשנת 1913, כשמכונתה התנגשה ברכבת. בארי האב - "סניור" כמי שנס קראים לו בעיתוניו - היה אז בן 7. אדיו האחרון לא היו מבוגרים הרבה ממנו.

שלוש שנים לאחר מכן נשא השופט בינגהאם אשה שנית את מרי קטאן פלגל, אלמנתו של אילי נסס. לפי הנישואין חתמו על הסכם כי במותה לא יקבל יותר מאשר חטישה מיליון דולר מהונה, שבאשר בעת התנוונס (1916) במאה מיליון דולר. השופט היה זה שעמד על חתימת ההסכם, כי בלעדי זה ובאי למחצית הון חתה אילו סתה לסניו. היא נטורה אחרי חשעה חורשים, מחזק לב כפי שקבע חוקאים. אולם אחיה האשימו את השופט כי העיל אותה נוכך גרם לסתת. הבריקה שלאחר המוות אימנה את אבנת חזופאים והכיתה כי הוא חן מכל שפי.

בארי בלונדון. חשפו לו חוסר אמון

שורשי מאלי: חסותו שלא רצתה להחמיר

האגודה הלאומית
למחקר יהודי

(המשך מחמור הקודם)

תורת של קומניסטיים, וקמו לה מבקרים ומתנגדים רבים. עשרות שנים לא סלחו לו את מאבקו העיקש והשר המשרות למען עקמוניתו. אולם סיניור סיכן את כל כספו ומעמדו לסען אמונתו, וזמן זה לא אוויל היה העיר הרוחנית הראשונה שפתחה ב-1964 בית ספר מערבי לשוחרים וללכנים, ללא גילוי אליסות. סיניור רואה זאת כהישג חייו. רק בשנים האחרונות הכיר לו אוויל וקמאני בסיניור כאדם מן השורה הראשונה, והעניק לו את הכבוד והמעמד המגיעים לו על סי עוצמתו וכספו.

ילדי הבינהנאים היו בנעימים. גדול על ברכי חסיסה ששרותים ומספלה, ולא עסקו בקטנות. תמיד עמד מישורו לצידם או מאחוריהם לסלס את כל צרכיהם ומבוקשם. בולם יחד היו שותפים לחוויות אינסלקטואליות - כשרם החזיה של הצעור והנידוי והבדולגים, אשר עמדותיו של סיניור במאסרי המערכת כמו על כל המשפחה, ובכור היה ודברס ודור בינהנאם השלישי. יסה באביו, אלסלי, מנהיג סכני, עיתונאי מלירי. אבל הוא היה גם פרע, אוהב להתכנס, גם בדיבורו ומבכיר על סביבתו. היה נהוג בסטורף מלואווייל ללאסיונאס ומססיר באלסי ההומורים סכסי עתק. ללא עוררין היה יהודים המיעור.

הבן השני, בארי ג'וניור, היה סחח סכריס וכולס מאויו הכבוד הסכריס סכני ב-16 תורשים, אבל גם מעייך גדול של. בארי היה כור אוויל, אסילו שורת היה סכנרס אוהב. ב-1937 נולדה שרה, בכורה הבתיה של המשפחה, שכלס קוראים לה סאלי. מגיל צעיר היה חכמת שריס. ודור ואביו היו קרובים קרובים וסאלי הדישה נצעה קצת הברס מוחץ לעניינים. היא אסרת שר ענה גילתה כי המשפחה בעצם העריה אותה מיס החולדה לחית האיסה והומכח באחיה שערסר למסריות.

שני הילדים האחרים, ג'וניור ואלינור, נולדו סכסס על ול אחר כסשפחה. ג'וניור, בעל העוצסה האינסלקטואלית, היה הסכריס מכולס והתעניין במרעים, בעיקר בריסאה. אלינור הצטיינה בשפחה חיים, ואהבה כיליים ואת שר האות חיים. היא לא נישאה לפני שגלאו לה 33. על סי מסרת המשפחה ישימו ודור וג'וניור את האווריד בעור סאלי לוסרת בדיקסלי, כולם גברו בהצטיינות יתרה. אלינור לסרה באנגליה. סאלי וסח לתולח סכסרסר. כבר בגיל 21 בעורה בדיקסלי, חתמה על וזה עם חוצאת סכריס סכרובת לכתיבת שלושה ורסאנים. היא והחתנה והחייכה בדיקסלי עם בונה מצודת של לחתערב בענייני המשפחה או לחית בלאווייל.

ודור והחיל לנהל את עיתוני המשפחה, ובארי ג'וניור את תחנת השידור. ג'וניור לא סיים את האווריד ודור הביתה. ומן קר אחרירכ, באביר 1964, סיסם על עמוד חשכל באוזה ברי להעניק רשת תאורה חגיגית לקראת סביבה שתיכנס לחבריו והחייקים סן חופים. הוא התפסם. בן 22 היה כסוהו והסאגריה הראשונה כמשפחה.

המכה השניה נחתה כעבור שנתיים. ודור נסע כסכרית סכרה עם אשור ושי יליריה. מלש גלים כלס מחלונות. מכסית עוקפת מנעה. בה העלס מכ אסילו על ציד, ושכר את עורס של ודור כמו בחכמת קראסה. הוא מנ מכסס לעניי משפחתו. בן 34 היה כמו רי בכל אלה, וסטרס באותן שנים גם אחיה ואחותה של סרי, אשור של סיניור.

בארי ג'וניור לא ירע את נסשו עק מוטו של ודור, אחיו האהב. האסון קה שנה לאור שנסא

ודור ג'וניור, הידור המיעור

אלינור, שבת הביתית לעבור

ג'וניור, חמבריכ שבהנחה.

לאשה גם לשני ילדים, אוהם אימץ (מניסואיהם נולדו להם עוד שני ילדים). ודורשים לא תנאשש. כשנת 1971, חסס שנים אחרי מות ודור, החל לנהל את כל איספריית התיקסורות. סיניור סרש לזיק המכע והתמכר לסמעות. אולם באותם שנה נכסר ג'וניור כי לקה במחלת הדניקין - סכסס הליסטה שהמית את סכו השפסרהשגריס בלונדון. אחרי ודורשים של סיסייל כיסותראפי נצציה המחלה, ומא לא חרת עוד. אבל רישומה המר והחיר את אותותיו בו ובכסר תיסקור.

העיתונים בעניינים שונים. ב-1983 דרש ג'וניור שכל הנשים במשפחת בינהנאם (אחותיו, אשור ואיסה) יעזבו את מועצת המנהלים. הן אינן תורמות דבר, סע. לחילוסין, היצע להססר ולהסכיר את ניהול האיספריה ברי סנהלים מקצוענים. מיניור ואשור התנגדו להצעה השניה, אם הבינהנאמים אינם מנהלים אשור למבור את העסקים. אמר. וחללם שהנשים יתסכרו סאלי חלונרה. אימה שסטה אותה כלשונה התנה כתע, אבל זה לא עוד.

וכן, בראשית 1984 התססר ממועצת המנהלים אשור של ג'וניור, אחתו אלינור ואיסה. סאלי מוסרה כעבור סספר תורשים החליסח סאלי למבור את חלקה כנכסר המשפחה. הוא חסכסם 15 אחוים. מעייך חצונו קכע את ערר אחוקחה בחכרת כסן של 22 ער 26 מיליון דולר. היא הבאיה מעייך משלה שקבע 88 מיליון. ג'וניור, שבע מלחמות מכית ומחוק, יצא לבוסטון לשכחו. הוא חור רענן בתום חשעה תורשים, אבל כשבו חורר תורשים לקימתם היגעה.

ביתים תל קרע גם בין ג'וניור לאליתו, ורעין ודור עלה על הפרק - למרס את האימפריה לשניים. עיתונים לחדר תועתה שידור לחדר. כמסגרת המאמץ וזה נסח סיניור. שלוש עשרה דיברות. הארונה שבתן אמרה. "אם לא תניעו להסר,

נמכרו את הכל. אין זה איסם, זו עכורה." אבל באשר ודור חסכס בין שניים תחתה אוטו אלינור ככר שחלקה של סאלי בכל התכרות יירכש על ידי המשפחה כמחיר מוסכס. על המחיר לא הסכירה החברר כי אצל סאלי, כמז אצל ג'וניור, גברו השיקולים האישיים על סני השיקולים העיסקיים. אש המריכ שחלקתה כיניסם שרסח את כל המשפחה כבעם כולם חרלו לדבר עם כולם, פרם לסניור ואשור מרי שנסאור נאמנים זה לזה ומצאו ניהומים איס באחבת רעוהו, אבל ניננס ויה ככר מנאס.

כ-1 בינואר 1985 חוזקע בארי ג'וניור ואלינור ל.כית הקסן" כאחיות המשפחה, שס מסר סיניור לשניהם את הוורדע על מכירת כל האימפריה. סאלי לא באה כי לא חומונה. איס מבני המשפחה, ככר מאליעור, איננו מריכ אותה. כסתי מסכרות עיתונאים סכרתה תקסו האב והבן זה את זה על רקע חלחלת המכירה הכללית. עוברי עיתונאים ותחנות ושורת תומכים בלונדון, שחתנגר למכירה, אבל ידו חתה קצרה סכני שבכעלות סיניור 75 אחוים מנגיות השליטה בחכרת.

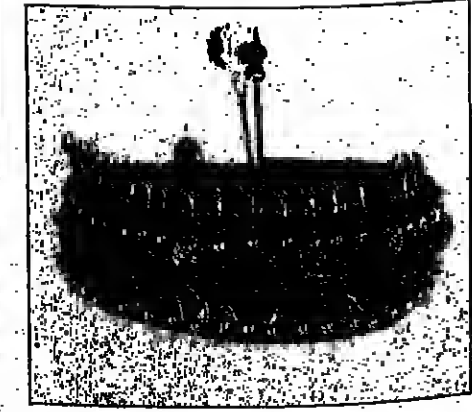
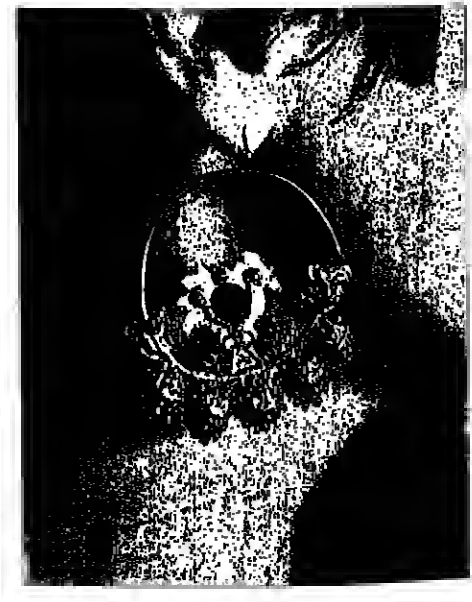
עכסיו תיסכר איספריית בינהנאם. וכך תולס תקסכולים (למי חשוי חוככר המערך כ-390 מיליון דולר) סיניור ואשור יקבלו 106 מיליון דולר) בארי נחיים בן 53 המשפחתו - 48 מיליון דולר) אלסוהו של ודור ושי יליריהם - 43 מיליון דולר) סאלי נחיים כח 48) ואלינור (כח 40) - 55 מיליון דולר) כל אחת 84 מיליון דולר) נוסמים יוסקוד כקרן נאמנות משפחתית, שחסיס כשעתה חוססם בינהנאם, אכיו של סיניור. כמתם של סיניור ואשור, יקבל כל יורש עוד 21 מיליון דולר) מהקרן תאס. ראלס זה תסכס מן ודוריו. מוקנר וזה סכס סרה מן ודורם, אבל חתנה לבית בינהנאם וזה משרר אמיתי, ממש משררים.

עלי באבא בחוזיאון

אבן טובה נגד עין הרע

כלות מבורה ומחיים עם שלל תכשיטים

למעלה מימין: עיני מרהיב עשוי זהב. אותו ענדי נשים בבוריסטאן. למטה מימין: עשרת "חשפית" מסורס, עשויה צמר, בסך, מטבעות ואלמונים. במרכז: כיסוי ראש לאשה יהודיה "קטנית" סנדבה, ונוניסיה. עשוי מכותנת רקומה כותני סוכנת, דיסקיות זהב ואלמונים.

תכרות לא יהודיות נהוג לקבור את המת עם תכשיטים, שנתשבו לבעלי סגולות מרפא. בחוספת האמונה שיעניקו למת הנהגה בשאול. מאניה ותכשיטים נחשבו תמיד כצמד מרתק. אך מאניה בתכונה נשית מובהקת - בדברי סימון דה בובואר - מרתקת שבעתים. בימים אלה גאל תמוזיאון מנהר של התכשיטים המסורתיים והחיקרים, מאמילת המרתמים לתעודות קבע מוקדת עיני נשים, ומקור השראה לצורמים מודרניים. הודכן דור סלה חרם את הכסף. האצרים דן אבן וגעם ביעם בתדו את המוצגים, שתהיה להם איכות טקסית. הומעצב דור גל השתמש בארבע קופסאות קסמים מיתדות כדי להעניק למחבונן את תחושת המעמון תנייד החכמי במערה, באילו היה מהלך בעוליו של עלי באבא.

שרות "מעריב"

פולסכטוב 33

הוא חסידו של אברהם

מונחם תלמי

תן לי קוק

סמים, סמים. לא רואים, לא מרימים. אבל מי שצריך וצריך - ידע ורואה. אתה, שאיך צריך ואיך צריך, לא תראה שום דבר יוצא דופן. חיי הסם רוחשים מתחת לפני השטח. מעט מאוד דיבורים. מעט מאוד קולות. כמו קטעים מתוך סרט אילם ישן נושן. שומעים בקושי. רואים במעטשטש. סמים, סמים. רחוב יפת ביפו. חלקו היותר דרומי של הרחוב חסר התמדה הזה. כאן הצומת החשאי ממנו מרבית הדרכים נוגות לאבדן. כאן מצוייה הקרן השומעת. שומעת מנותמנות. זעירות מאוד. קלות מאוד, עד כי כל רוח מצוייה יכולה לשאת אותן. כבדות מאוד במחיר. סמים, סמים. אם איך יודע - איך רואה, איך חש. לנו מראים ומסבירים. אז אנוהו יודעים. משהו על קצה הסולל מחליא. מפחיד ואם תאמר שטני - לא תזמזם. רחוב יפת. למטה. מניית עוצרת מול בית קפה. צעירה לבושה בהידור מאופק נחלצת מהמושב האחורי, מיישרת את החצאית, קרבה לפתח בית הקפה, מציצה פימה ואחרי שקלטו מבטיה את מה שביקשה, היא פונה לעבר הסימטאות שבעורף הערוך הראשי. מישור יוצא מבית הקפה והולך בעקבותיה. כעבור דקותיים היא תחזרת ונבלעת כמוות. כך ידה בערך כים תליפתה. יש לשער שהיא לפתע שם את מנת הסמים הפעטה שרכשה זה עתה. תצי נראים בבטנת נילון זעירה, שסביבו חנים עכשיו כל מעייניה וכל תשוקותיה היותה הכאב.

סמים, סמים. מי שלא יודע. לא רואה, לא מבין. מי שלא בא לצורך, או למכור, אינו מוטרד כאן יותר מבכל מקום אחר ברחבי יפו. אפשר לשבת באזור הסמים הזה בבית קפה זה ואחר, לבוא לחקק כאן את רכבו, או לקנות ורקות - ללא כל קשר עם סמים ואנשי סמים. איש לא יתנזה לך. איש לא יטריד אותך. הממלכות אינן נוגעות כאן אשה בירשתה. עוסק בשלך. תן להם לעמוק בשלכם. אל תתחבב את חוטמך לחתומים שאינם שלך.

שעת ערב תורפית. קדרות רטובה. האורות דלוחים, עייפים, עצובים. אין כאן תמדה. אין כאן נהרה. יש אנשים שקצת קר להם. יש הרבה דמויות מהוהות שאינן יודע לחיוב בדיוק לסינון אותן. סמים, סמים. מבטית קטנה וגשמה עוצרת ליד המגרש הריק שמבול. מגור כחוש בדובון נמלוי יוצא מהמבטית, תוצה את הכביש, מתחיל לפסוע

ממשיך לפסוע לאיטו, עוצר מול הקיוסק. בותן את סיעת הנבנים המצטופפת שם. סב על עקביו ומתחיל לפסוע במורד הסדרכה. עוצר ליר עמוד חשמל. שולף מיגריה מכיס מעילו הנפגת. בחור קטן, כחוש, עיף, במעיל גדול ממידותיו. מיטיב את הסיגריה בפיו. מנשש אחרי נפיו, או מצית. אינו מוצא. הסיגריה נותרת שמוטה בין שפתיו. כתפיו מצטטסרות. קר לו. האיש שלנו ביפו מהמר שתבזרז הזה אינו צרן מוכר. אנו שואלים אם בגול חיתון בלתימוכר - לא ימכרו לו. ומכור, ימכרו. קובע בבטחה האיש שלנו, אבל זה יקח קצת זמן. הם כבר קלטו אותו. עכשיו מסכים לתהות מעט, מרחוק, על קוקו. הם נוהמים מפני 'סמייס', מפני 'שתוליס', מפני מלכודות.

צלקות של חתמים בחיבור שבין כף היד והאמה. היא נועצת בנו מבט מצועף ואומרת: אני לא זונה. אבל אם תקנה לי מנה אני אעשה כל מה שתבקש. אין אפס. כל מה שתגיד הולך.

סמים, סמים. הבטור הקטן בדובון המדול עדיין ליר עבור חשמל. חילפו רועים אורבים עד אשר נבר צעיר, במעיל עור קצר ונעלי עקב ספרדיים, ועצור לידו. כמו סצינה לקחה מסרט. הנבר במעיל העור שולף מיגריה לעצמו. מדליק את המצית ולאחר הלהבה בותן את מרצונו של בעל הדובון. אחר כך מקרב את האש לסיגריה שלו. אחר כך מקרב את האש לסיגריה של בעל הורבון. הודמנות נוספת לבזון את מרצונו. הם מתחילים לבר. ההלילטו למכור לו, בחיך האיש שלנו. הנבר במעיל העור נכנס לבית הקפה. הבחור הקטן בדובון המדול פונה והולך אל הסימטאות. עכשיו הוא יקבל את המנת שלו, מסביר לנו האיש שלנו, מישורו יבא שם מולו, יקח ממנו את הכסף, יאמר לו לאן לפנות. אדם אחר, שיבוא מולו, ימסור לו את המנה. שתי דקות חולפות. אולי פתחת. הבטור הקטן בדובון תורגל תורגל. מוטע במחיתוח אל מבטיתו. התנהה קשה. נותרת. המצבר נוסט. בשארית ההטענה הוא מצלית לעצור את המנוע. המבטית מקרטעת ויוצאת לכביש, פונה לעבר בתים. הבתחת. מהר הבתחת. בעוד רקות אחרות יוכל כנראה לפרוש על השולחן בהדרגה את נייד הכסף. לאחר מכן יקח שער כסף ילגל אותו לצורת משפך ויניח בצד. על נייד הכסף ישפוך מחצית מחבולת מעטפת הניילון העוירה שרביש ביפו. את הסם, שגונו אפרי, יפרוש לאורך נייד הכסף בצורת שובל דקיק וארוך. ידליק מצית. יחמם את נייד הכסף בתחתיתו כדי ששובל הקוק יירבק אל בסיס חנייה. לאחר מכן יטול את הממשפך יד אחת ובשנייה יקרב את הלהבה אל קצה השובל. האש תתחבב בהטוס" ותרוץ במהירות לאורכו, כשהיא מעלה "ענן" עשן. את העשן הזה יצור הכסור בעזרת הממשפך ויעשום אותו עמוקת לריאותיו. ככל שהיה מיומן יותר, כך יצליל לצור כמות גדולה יותר של עשן. עשן השיעבור, ההתמכרות, החווית, התמקיק למרומים, ההשתחררות המקילה. לשום עמוק, להשתחרר, לשלח יד ולסות ולמנה בשלוח.

סמים, סמים. כמאה דולר"ק עלתה לו המעטפת הועירה. המכילה תצי נראם של אבדון. היא מספיקה לשתי רחיתות. כל תחנה בדך לאבדון - תמישים ודלאר. האיש שלנו אומר שמכור, לא מן הרציניים ביותר, וקוק לפתות לשתי מנות ביום. עשו את החשקן בעצמכם.

סמים, סמים. פעם היה מוכרים ברחוב 60, שעכשו קראים לו קדם. מזה זמן שערך הסמים עבר משם למקור רחוק יתר.

חלומים: ראובן קסטור

לחוב ששים רחוקות את חדימוי בלבר. יפת הוא חוט השדרה. ממנו משתנות הצלעות לשני הצדדים. לכאן מניעים הצרכים לרביש את החטא ואת העווש בכריבה אחת. צורדים במעטפת פערטה. מאה דולר לשתי צריכות. שלושת אלפים דולר לחודש. ומה ברבר אוכל, עבר ריזה, בורים, מיגריות רק מעטים מסוגלים לממן את צריכתם ממקורות הוגנים. כל האחרים מוכרים את יושרם, את כבודם ואת רכושם של חולות. הם ממשכנים את עתידם בבית עבט שרק לעתים נדירות מחזיר את המשכור למעלו. מאה דולר מנה אחת של הקוק פס"י - חומר נס ומכמר מאוד. מספיק לשני שימושים בלבד. נועט בו נעמד כאבדון. יש גם "קוק קריסטל". יותר מעוד, פחות מסכר, הרבה יותר יקר. הסוכרים הרגילים, מסביר לנו האיש שלנו, לא צורכים אותו. מקיפר בעיקר ל"אנשי החברה הנבונה". כך האיש שלנו. ועוד הוא מספר לנו כי בזמן האחרון נפוץ מאוד בעולם הסמים סחר החליפין תביא נשק, תקבל סמים. יש מחיר ירוע לעווי" ומחיר לזכרסער. הסחרות המבוקשת ביותר, המתקבלת תמיד בשמחה, הם רימוני חר. עבור רימן רסס אחד תוכל לקבל שנים וחצי גראם "קוק". אשר לצריכת ת"לבן", אומר האיש, היא נמצאת בירידה רבה באזור הל אביב הלבן", הוא ההרואין, שוב אינו באופנה כאן. הקוק" תפש את מקומה מחוזה לא פחות אפקטיווי, נוח יותר לשימוש, לא מצריך שימוש במזריקים, שאיך פחות עקבות משיעים. הוא יקר יותר מן ההרואין, אותו ניתן להשיג באזור לוד ובמחיר דומות, ששם רמת ההכנסות נמוכה יותר. גם "אצבעות" כדורות של חשיש לא יציעו לך חיום ביפו. לא מתעסקים בקטנות. אם אתה רוצה חשיש, יציעו לך אותו בגמט של "רבע" שק. ששה "שקים" משקלם קילו אחד. מכל שק אתה יכול להמר כמגשים מנות.

סמים, סמים. קהל הצורבים מתחלק לכמה אוכלוסיות מוטרות, המסווגות לפי רמת ההתמכרות ובהתקנייה. אחת האוכלוסיות קרויה "הנמרים", אלה שהגיעו לתחתית, מיצו את כל מקורות המימון. הם אינם מהימנים על הסוכרים. לא מקבלים אשראי. מחייתקים אליהם כאל מיטרד. שרלה (שם ברוי) היא אחת מן המבטיות. היא חומש אל שולחנו בשעת שרב מאוחרת, תנסה לחשיי מאתן מימון לרכישת "מנה". האיש שלנו אומר שהיא הייתה פעם "גבת עלאיפאק", הייטסוסיטי" ועוד כיוצא באלה ביטויים האמורים להעיד על טיב מעמדת הקודם. הוא מספר שחיותה נשואה, אם לשני ילדים, לאחר שהגרדררה לסמים ולא נגמלה, בעלה נטש אותה ואת הילדים הרחיקו ממנה. אפילו הוריה מוצגים לך חיום

הוא מספר כי יום אחד נסעו הוריה לחו"ל וכששבו מצאו כי דירתם רוקנה ממכשירים חשמליים, שטיחים יקרים וכלי ערך שונים. הרועקה המשטרה. שכן מסר ערות ובה חאור המשאית שנטלה את החפצים מהדירה. תוך זמן קצר אותה המשאית נהמה. זה הודה כי אכן נטל פריטים מהדירה בשליתותו של מותר מסויים. הסוחר הציג אישור קנייה עליו הייתה חתומה כתם של כעלי הדירה.

סמים, סמים. הנה היא מניעה. צנומה, עצבנית, פנים מאורכות עם סימני יופי שדדה. הילוכה לא יציב. דוק שלא ניתן להגדרה מצעף את מבטיה. היא מכירה את האיש שלנו. שואלת אם אפשר לשבת. מוויים כמא למענה. מציעים לה לשותת. בירה גדולה, היא אומרת כקול צורד ולאה. מבקשת מיגריה. אצבעותיה תומותהניקטין רועדות. צלקות של חתכים מחימר שבין כך הדי והאמה. האיש שלנו שואל אותה מה נשמע והיא משיבה: אתה לא יודע שחרא מה אתה שואל אחר כך, כשהאיש לנו נטש את השולחן לכמה רעים, היא נועצת בנו מבט מצועף ואומרת: אני לא זונה. אבל אם תקנה לי מנה אני אעשה כל מה שתבקש. אין אפס. כל מה שתגיד הולך.

סמים, סמים. האיש שלנו אומר שכמויות הספף שמתגלגלות כעמק חוח המזירות בו ניתן להשיג אותו הם פיתוי אדיר. יש סוחרים, הוא אומר, שלעולם לא יגעו בסם, לא יעמדו לידו. אלה הם החכמים ומאייכי הימים. אחרים מתחילים את דרכם במסחר חוח כצרכי סמים המממנים את את הסם הדרוש להם מרווחים. יש גם מוחרים ששכלב זה ואחר ניתפן. לילות רק פעם אחת" רוכ ה"סושר" - הקמעוניים הקטנים - מתחיל לסחור כדי לממן את הצריכה. הסיפור ה"קלאסי" שהתגלגל לפני זמן מה ביפו לבירי אלה המחפשים ונפלים, שייר לבן טובים ערבי, ממשפחה מבובדת ועשירה, כעל השכלה טכנית אקדמאית, שרכי לא חסר לו. היו לו כיה יפה, אשה וילדים, שני עסקים ביפו. ויפתחה לבסוף סמים. רק פעם אחת, לדעת מה זה. אני די חזק לא ליפול. הוא באמת לא נפל. על כך לא חשש לבסות פעם נוספת, מנה קשת יותר.

הפילה באה כחטף. חשבונות הכנוק שלו התרוקנו. ידידים חדלו לחלוח. כי לא הצליח להחזיר. כדי לממן את צריכתו החל סוחר

בזמן האחרון נפוץ מאוד סוחר החליפין: תביא נשק, תקבל סמים. יש מוויי ידוע ל"עווי" ומוויי לרובה"סער. הסחורה המבוקשת ביותר, הם רימוני חר. עבור רימן רסס אחד תוכל לקבל שנים וחצי גראם "קוק".

סמים, משקיע עם אתרים במבט. יום אחד קנה "מכה" גדולה עם עוד שותף. כעבורות למפון שלוחו סהבנק מישכן את דירתו ואת חנויותיו. כשקיבלו את חלקם בחומר ישבו הוא ושותפו בבית השותף ביפו לחלק את המשלוחים למנות. מתאם מישורו צעק. "משטרה" מבנה תחלון ראו יחידה. לא היה להם כל ספק כי עליהם עליהם. בלא לחשוב פעמיים נטלו את כל הסשלה, הטילו אותו לאסלת בית השימש והורידו את המים. כל העדויות המרשיעות נגדו נשטפו אל הביוב העירוני יתר עם הרבה רבבות דולארים. מאחר מדי התברר להם כי הניידת המשטרתית אותה שויכת לענף התנועה וכי השוטרים חיששו מישורו שלא תרמיצב לעדות, בסך הכל טעו בכנותה. האיש נאלץ למכור את נכסיו כדי לשלם את החוב. אבל לא היה בכך די. הוא קיבל מחסוחורים הנדולים ארכה ולא עמד בה. ויבית הפיגורים הקטלנית פתחה. שליחיהם של הנושים החלו חובלים בו. פעמיים נזקק לאישפוז בבית תולים. אשתו והילדים נאלצו להתרחק ממנו, לעבור למקום מגורים אחר. כדי לעמוד בהתחייבויות וכדי להשיג את חסמן הנוחץ לצריכת הסמים עבר מומית לענף המשער.

סמים, סמים. אתה מתקל לאורכו של ערוך הסמים וימרא ואם איך יודע - איך רואה. חיי הסמים רוחשים מתחת לפני השטח. כמו נחילי נמלים עמקניות. כל הזמן במועה. המון נמלים. וככל שמעמכים אותו - אחרות באות במקומן.

האופנה של היום

אופנה

שבוע האופנה המסורתי שינה את שמו ל"ימי קניינים" מטעמי חסכון, אבל היצרנים אופטימיים. יש התאוששות בעולם כולו וגם אצלנו והאופק כבר וורוד יותר.

מאת יהודית חנוך

היצוא, שגם ל-100 קניינים שיניעו לאירוע רוכס נציגים של רשתות תנוות בלבו אירופאיות. "ימי הקניינים" הם מה שהיה בשנים עברו, שבוע האופנה ועתה שינה שם ומסעמי-הסכון, הוא נערך בסמוך לנמל, ללא מסיבות קוקטייל או תצוגת-אופנה משואות. רק אופנה גופר של ארבעים יצרנים מוצגת בחורף הולון. הכנים מיוערים לחורף הבא. הקניינים יוכלו לראות, אם ירצו, רמז למה שמוצג בחורים, בתצוגה קטנה ועניינית, שתוצג כיום שלישי בלילה. מה מציעה ישראל לעולם לחורף 1986/87 בגדים צבעוניים, צעירים ועליונים צמודים לגוף, חושפים את הדגלים - וסקסיים. אנלי הבגרים לא כליך צמודים לגוף, כמו של המעצב הצרפתי האוונגרדי, אנריי עלייה, שסמך אותם כמו עור שני - אופי שוק לוי, המעצב של ג'לי - בי אלה בגדים שמיניים למבירה ורק גשים מעטות יכולות ללבוש את המראה הצמוד-הצמוד, אבל המסר מועבר, בעזרת כתמים מרחיבים ובגדים שמוצגים לחלק התחתון של הגוף מהמגנינים ולמיוון הידיים. נוצרת צללית שרובה למשולש, שמשווה ללבושת מראה צר ורק. המסר הך עדיין חונק, אבל בסראה אחר, בעזרת הרטמים של משכבות סקפיות גרולות וצבעוניות או הרטמים של חב וסמן, שהנמים כל מוטיב-שיט, ליצירה בארוקית. ככה לוקחים את הבגדים של העשירים (של פעם) ומורידים אותם אל העם. ההשראה האמריקאית תיגבר, עם סוף קיץ 86. המעצבים הלבן לחפש מושאים חדשים בדום אמריקה, מטיבים

הכל מבריק וגוצץ ועם קישוטים של אפליקציות ותחרות. האופנה של הערב - חסייל בחורף הבא, למספר-מקט. ימי הקניינים" מכוונים בעיקר לקניינים האירופאיים. אמריקאים לא יגיעו כי סיד לאחר מכן, יוצאים שלשים וששה יצרנים לידי אופנה ישראלי, שיתקיים במלון. מנסור בנידורק. גם אירופה וזכה לביקורים תכטים של היצרנים הישראליים, שה עתה חזרו מדייר-אופנה כנרסניה - ויצאו כקרב ללונדון. אבל יצרני-האופנה אינם מתאוננים בשנה האחרונה שלו עסקים תרכה יותר טובים בזכות התאוששות הכלכלה הבינלאומית, שהחזירה קונים לחנויות-הבגדים, התחזקות הסמכנות האירופאיים לעומת הרורל והטכט הספרדית-השש עם ארצות הברית שפתח שוק תרש וגרול, כגני האופנה הישראלית. סטי וסאטן עם רוגמאות של באקאר,

מימין: קטיפה בחדמס גבול, אופנת של עשירים יורדת אל העם. (עיצוב: רחל אלקלעי ל"נכת"). במרכז: חליפת מבד דמוי-סאטן. (צילום: מולת עשה. עיצוב: צביקה בר ל"הוויגמן"). משמאל למעלה: צמוד וסרוג מבליט חתימות. (צילום: מירי דוידוביץ. עיצוב: נבחר זרחי ושרה מצליח ל"דרומי"). משמאל למטה: שילובי צבעים עליונים ומיני שתושף רגלים. (צילום: מולת עשה. עיצוב: טליה בורק וענת קמחי ל"לנרית").

כיתיים, ניכר כבר שיפורימה בייצוא: 265 מיליון דולאר ב-1985, לעומת 260 מיליון דולר בשנת 1984. אם תימשך מגמה זו - אומר יוחנן לוי, מנהל חפיכת הפקספיל והתעשיות הקלות בתמ"ת, צפוי הייצור בענף הפקספיל והאופנה לחזור תוך שנתיים ולמסס למה שהיה בשנת 1980, שהיתה שנת-שיא, ושהתכנס בחצי מיליארד דולאר.

מגירתם של מפעלים ב"אחא" ו"פסקר", לא הסחיתה את מספר המועסקים בענף, שיש בו ביקוש לעובדים מיומנים וסספר העובדים עלה וואת, לטות ההאטה במכירות בשוק המקומי.

כדי להצליח בייצוא אופנה - אומר יעקב חוניגמן, דור שני למשפחת יצרני אופנה, שרק בשנתיים האחרונות הצטרף ליצרנים, צריך לא רק להציע בגד אופנתי, במחיר הנכון - והשקעה של 30-40 אלף דולאר בקולקציה ובהשתתפות בירידי-האופנה של כל עונה - צריך גם סבלנות, לבנות ולספח משרים של קשרים עם הקניינים, לקח לנו שלש שנים, ליצור את הרקע להצלחה העכשווית שלנו בייצוא, בשכל יום יוצאים משלוחים של בגדים לקיץ הקרוב ובפעם הראשונה אנו מייצאים לחו"ל יותר מסה שסייצרים לשוק המקומי - לכן אנמשר להגיד שהאופק של האופנה בראה כבצעים ימים של ורור.

فلا بد

שיכורים

משהו:

אני חושב, משמע אין לי מושג

סקירת ההצגות האנטי-גזעניות האחרונות

כיכר העיירה

הצגה המתאימה ביותר לבתי-הספר, כסופר כה על עיירה יהודית שהנאצים נבטלים אליה. קריין מפרש את התמונות פידוש אקטואלי בקצעים המתאימים, בלוחית סרטון ויריא פוט האהובים על הגזע ומקדיש את ההשוואה להכנתו. ההצגה נועמת לילד לחשוב לבר, ולהגיע כעצמו, בעודת גערת המורה, לכסנתות הנובעות ללא כפייה.

אלתרמן במופע הקולנוע של רוקי או שפלת החרמון

בפי שהדגאית התרבותית לס, כדונד במופע סאטירי משוגע כטורף-מטורף צעד ושובב. דהנה עצמות אטט נועזות, וכמעט אין סוף של בריחות למען הדמיונותיה.

דברי ימי הוואפלים

מוד שחוקי ארץ ישראל עוד לא שמו לב לעובדה שהאנוני ארץ של תופעות, התקופות וגיבורות בואפלות. ארץ תופעות ואפליים שונות אגותו, מסע לסעס מתפשטת הורעה באוויר: יס וואפל חרס" וססס הומן חס ומתהילה. תופעת משהו טוב חרס. ומשהו טוב מולך עד שיבוא הוואפל הבא. צריך לדווש את זה פסע כצורה מסודרת:

בראשית היה הוואפל ספרדס, ולאחר מלך הוואפל מסורס מלך הוואפל הכחול, ולאחר הוואפל הכחול מלך המצפה לבית שקס, ולאחר מצפה מלך מוסיס ולאחר מוסיס - סובסעס, ולאחר סובסעס - מורסית, ולאחר מורסית - ססקימון, ולאחר ססקימון - כיו"כיו, וכיו"כיו מלך שלושה ימים, ויבא וואפל חרס, משהו טוב שמו, ויעל על ארץ ישראל, ויכבשה.

האנטי-גזעני הקטן סיפור לבני הנעורים. מסופר כי על ביתה שבה לומר לא יהודי וואג גס לא נוצרי, הוא יליד הארץ, ואינו יושב כבלא על פעילות חבלנית עוינת, אבל במסופר לא מבניים את מצאו במשורש, כי זה נועז. ככיתה הכל בסדר, ואין כל בעיות, עד שהמחזאי מתחיל להכניס לשם בעיות, ויש המון בעיות. אחרי ההצגה יש ריון. השחקנים מצויירים כתשובות באיטור משרד הדעת והתרבות, והנשיא גמ, לכל סאליה שתתעורר או לא. מכיל: 28% אנטי-גזענות בתרתי, 20% נסיוב נגד שואת זרים, 52% חומר משטשט.

לא נעים

דראמה מחיית בארץ הזו כאן ועכשיו ואחר כך. סיפור על שני ארס, אחד יהודי האחר ערבי, שבוטף ההחלטה עם שתי אחיות, אחת יהודיה ואחת ערביה, אבל להופץ.

לשיר בעמק שירי ארץ ישראל עם שרה'לה שרון

חתכנית תוקלט לטלוויזיה גראנד חוטל, מונטה קארלו

וביקשתי משהו לשותו. זה היה דרגע שנגעתי בחלם. קיבלתי בקבוק מין רוברגניס שיוצר בחלם. החלמאים, גאים בערס, הדיפסו את שם

חדשות מחלם

שאית אחרונה סן המסע לפולגניה. משהו שרציתי לספר לכם עליה. חלם. מאד רציתי להיות בחלם. יש במולגיה עיר בור הגעתי לא דווקא ממגה, לאיוור עיירות ויערות גרד שווייטסן סיפר לי, אחרי שהחתי, שקראים לו איזור אחותו מלך אבינו, אתה השפח שלום שקברת אותו עוד אמות בתוך עילגות הלשון שלנו.

חלם לא הגעתי, כסוף, ולא הצלחתי להגשים חלום קטן, שאכתוב לכם רשימה משם, ואחריה מאיר עזריאל, שליחני בחלם.

מלך הגעתי רי קחב, לעיירה נידחת, אחות מלך אבינו ורש, מוסכבוביצה שמה לא מסובכנין שליך בגרין שהיא עיר גדולה, שם בדרך בוצית, מיגשתי לאשנב קוסם רי

הסקס בעצמך!!! איחוד מקצוע או ספה-הסקסה לכל החיית...

תכנות מחשבים

10 סיבות טובות ללמוד תכנות מחשבים: 1. תכנות מחשבים הוא מקצוע חם. 2. תכנות מחשבים הוא מקצוע שבו אתה יכול לעבוד מכל מקום. 3. תכנות מחשבים הוא מקצוע שבו אתה יכול להרוויח הרבה. 4. תכנות מחשבים הוא מקצוע שבו אתה יכול לעבוד עם אנשים חכמים. 5. תכנות מחשבים הוא מקצוע שבו אתה יכול לעבוד עם אנשים שיש להם מוטיבציה. 6. תכנות מחשבים הוא מקצוע שבו אתה יכול לעבוד עם אנשים שיש להם יצירתיות. 7. תכנות מחשבים הוא מקצוע שבו אתה יכול לעבוד עם אנשים שיש להם חשק. 8. תכנות מחשבים הוא מקצוע שבו אתה יכול לעבוד עם אנשים שיש להם יכולת. 9. תכנות מחשבים הוא מקצוע שבו אתה יכול לעבוד עם אנשים שיש להם חוכמה. 10. תכנות מחשבים הוא מקצוע שבו אתה יכול לעבוד עם אנשים שיש להם אהבה.

הנהלת חשבונות

10 סיבות טובות ללמוד הנהלת חשבונות: 1. הנהלת חשבונות היא מקצוע חם. 2. הנהלת חשבונות היא מקצוע שבו אתה יכול לעבוד מכל מקום. 3. הנהלת חשבונות היא מקצוע שבו אתה יכול להרוויח הרבה. 4. הנהלת חשבונות היא מקצוע שבו אתה יכול לעבוד עם אנשים חכמים. 5. הנהלת חשבונות היא מקצוע שבו אתה יכול לעבוד עם אנשים שיש להם מוטיבציה. 6. הנהלת חשבונות היא מקצוע שבו אתה יכול לעבוד עם אנשים שיש להם יצירתיות. 7. הנהלת חשבונות היא מקצוע שבו אתה יכול לעבוד עם אנשים שיש להם חשק. 8. הנהלת חשבונות היא מקצוע שבו אתה יכול לעבוד עם אנשים שיש להם יכולת. 9. הנהלת חשבונות היא מקצוע שבו אתה יכול לעבוד עם אנשים שיש להם חוכמה. 10. הנהלת חשבונות היא מקצוע שבו אתה יכול לעבוד עם אנשים שיש להם אהבה.

המכון להכשרה מקצועית

25 שנות ניסיון יותר מ-100,000 בוגרים. המכון להכשרה מקצועית מציע קורסים מקצועיים ב-10 תחומים: 1. תכנות מחשבים. 2. הנהלת חשבונות. 3. מכונאות. 4. ניהול. 5. שיווק. 6. מדעי המחשב. 7. תרגום. 8. עיתונות. 9. חינוך. 10. רפואה.

מכון ישראל למינהל

מכון ישראל למינהל מציע קורסים מקצועיים ב-10 תחומים: 1. תכנות מחשבים. 2. הנהלת חשבונות. 3. מכונאות. 4. ניהול. 5. שיווק. 6. מדעי המחשב. 7. תרגום. 8. עיתונות. 9. חינוך. 10. רפואה.

עכשיו הזמן ללמוד אנגלית

אנו מציעים לך להיות מזכירה רפואית. אנגלית היא שפה חשובה מאוד בעולם הרפואה. אנחנו מציעים לך ללמוד אנגלית במסגרת קורס מקצועי. הקורס מתאים לרופאים, מمرضים, אחיות, סטודנטים וכו'. הקורס מועבר על ידי מרצה מומחה. הקורס מתאים לכל רמת הידען. הקורס מועבר במסגרת קורס מקצועי. הקורס מתאים לרופאים, מمرضים, אחיות, סטודנטים וכו'. הקורס מועבר על ידי מרצה מומחה. הקורס מתאים לכל רמת הידען.

אנו מציעים לך להיות מזכירה רפואית

אנו מציעים לך להיות מזכירה רפואית. אנגלית היא שפה חשובה מאוד בעולם הרפואה. אנחנו מציעים לך ללמוד אנגלית במסגרת קורס מקצועי. הקורס מתאים לרופאים, מمرضים, אחיות, סטודנטים וכו'. הקורס מועבר על ידי מרצה מומחה. הקורס מתאים לכל רמת הידען. הקורס מועבר במסגרת קורס מקצועי. הקורס מתאים לרופאים, מمرضים, אחיות, סטודנטים וכו'. הקורס מועבר על ידי מרצה מומחה. הקורס מתאים לכל רמת הידען.

יועצי מס

יועצי מס מציעים שירותי ייעוץ מס. יועצי מס הם אנשי מקצוע המסייעים ללקוחותיהם בתכנון מס. יועצי מס מציעים שירותי ייעוץ מס. יועצי מס הם אנשי מקצוע המסייעים ללקוחותיהם בתכנון מס. יועצי מס מציעים שירותי ייעוץ מס. יועצי מס הם אנשי מקצוע המסייעים ללקוחותיהם בתכנון מס.

תופיקה

תופיקה היא חברה המציעה שירותי תופיקה. תופיקה היא חברה המציעה שירותי תופיקה. תופיקה היא חברה המציעה שירותי תופיקה. תופיקה היא חברה המציעה שירותי תופיקה. תופיקה היא חברה המציעה שירותי תופיקה. תופיקה היא חברה המציעה שירותי תופיקה.

למד בגרות בקלות וחסוך \$1,000

למד בגרות בקלות וחסוך \$1,000. אנחנו מציעים לך ללמוד בגרות בקלות וחסוך \$1,000. אנחנו מציעים לך ללמוד בגרות בקלות וחסוך \$1,000. אנחנו מציעים לך ללמוד בגרות בקלות וחסוך \$1,000. אנחנו מציעים לך ללמוד בגרות בקלות וחסוך \$1,000. אנחנו מציעים לך ללמוד בגרות בקלות וחסוך \$1,000.

טכנאי שרות וידיאו טלוויזיה

טכנאי שרות וידיאו טלוויזיה. אנחנו מציעים לך ללמוד טכנאי שרות וידיאו טלוויזיה. אנחנו מציעים לך ללמוד טכנאי שרות וידיאו טלוויזיה. אנחנו מציעים לך ללמוד טכנאי שרות וידיאו טלוויזיה. אנחנו מציעים לך ללמוד טכנאי שרות וידיאו טלוויזיה. אנחנו מציעים לך ללמוד טכנאי שרות וידיאו טלוויזיה.

למד בגרות בקלות וחסוך \$1,000

למד בגרות בקלות וחסוך \$1,000. אנחנו מציעים לך ללמוד בגרות בקלות וחסוך \$1,000. אנחנו מציעים לך ללמוד בגרות בקלות וחסוך \$1,000. אנחנו מציעים לך ללמוד בגרות בקלות וחסוך \$1,000. אנחנו מציעים לך ללמוד בגרות בקלות וחסוך \$1,000.

טכנאי שרות וידיאו טלוויזיה

טכנאי שרות וידיאו טלוויזיה. אנחנו מציעים לך ללמוד טכנאי שרות וידיאו טלוויזיה. אנחנו מציעים לך ללמוד טכנאי שרות וידיאו טלוויזיה. אנחנו מציעים לך ללמוד טכנאי שרות וידיאו טלוויזיה. אנחנו מציעים לך ללמוד טכנאי שרות וידיאו טלוויזיה. אנחנו מציעים לך ללמוד טכנאי שרות וידיאו טלוויזיה.

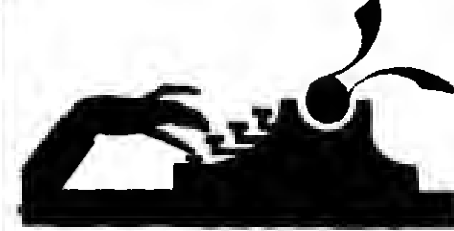
כל שעה יפה ללימודים אך יפה שעה אחת קודם!

כל שעה יפה ללימודים אך יפה שעה אחת קודם! אנחנו מציעים לך ללמוד כל שעה יפה ללימודים אך יפה שעה אחת קודם! אנחנו מציעים לך ללמוד כל שעה יפה ללימודים אך יפה שעה אחת קודם! אנחנו מציעים לך ללמוד כל שעה יפה ללימודים אך יפה שעה אחת קודם! אנחנו מציעים לך ללמוד כל שעה יפה ללימודים אך יפה שעה אחת קודם!

טכנאי שרות וידיאו טלוויזיה

טכנאי שרות וידיאו טלוויזיה. אנחנו מציעים לך ללמוד טכנאי שרות וידיאו טלוויזיה. אנחנו מציעים לך ללמוד טכנאי שרות וידיאו טלוויזיה. אנחנו מציעים לך ללמוד טכנאי שרות וידיאו טלוויזיה. אנחנו מציעים לך ללמוד טכנאי שרות וידיאו טלוויזיה. אנחנו מציעים לך ללמוד טכנאי שרות וידיאו טלוויזיה.

חיים ואוהבים

אוהבת... מתעבת... מטורפת על...

כמו בשעת מפגש ראשון של הכיתה, כאשר אתם עדיין ממששים זה את זה, כאילו מגש' שים בחשבה, ואתם נחמשים לאמינות אישיות נוסח אני אוהבת/ לא אוהבת לעשות את זה, ואת זה... ולמעשים הסכנות האמירות הללו לריאלוים ואי ניתן לשמור על אופיו של הער שבבני אפסר גם לשחק משחק חני ולתוכן אחר לשני מבחי' כים סן הסוג אוהבת/ לא אוהבת. הנה מה שפעלתי על הבחב - ולא כדי לשלוח למישהו. הופיעו כבר מבדי אחרי יותר מדי סוג.

אוהבת את וורוא של קומלנד, את הפוטסטית של ברליון, את התשיעית של בטרובן ואת המשיח של חנוך - במוסיקה לרחיצת כלים

אוהבת... נורי כלבים וחוליות/ תינוק באביר סיה/ פורן גן ערן אחר/ סרט אוהבה או צפיה חזרות שבחב אחר-הצורים (פלוס נרעיעי עוללות כסה. הארדר מים/ קובלנקר/ אוהבת חקצין הצרפתי/ קאובוי של חצות/ מי מפורד מודינציה וולף/ רית של סבון

אוהבת את נורית גלרון שורה שאשה ארוב

לוח כבדים משלומפריס'אייקום האוהבות לשל ולאכול ולצחק, למלרסט ולרדק. לא אוהבת... להיכנס בבוקר לסבטח מובלגן מן הארונה של ליל אמש/ נעלים תרשנת ולחצות למרות שבעות הן היו נוחות/ לתפור לחצניות/ מגרות הער בות שטוררר לטני יומיים/ צווארון חולצה טעמל/ חומי טלמון ססלמלים סביב עצמם/ אנשים שאי אפי שר לשוחח עמם אלא על מקצועם הנרד ודלא מעניין נבבסת לדרשפיה מ... אולם קבלה של בית מלון בשלוש למנות בוקר/ ריאטה של 500 קלוריות/ אור' תים ענומים/ דומא האומר לאתר בדיקת אני מעדיף לעשות צילום/ כבר השואל מבחא, מחי תמונית/ לא להיות מחסנת לאירוע משבח בביתם של חברים מר בים.

אוהבת את... הדנע הנרד בשעת מבנה לאומית בו יודעת מה מירוש השלים הנבחות/ אוהבת פלי רת.

אוהבת את עמוס עון בנאום מוליטי

תחזית לשבוע שבין 14.2 ל-20.2

דלי (20 בינואר עד 18 בפברואר) מרויטק בלחום הקארייות נראת מבטית למרות אחרותיו של חבר. אל תעניו להכדים לחיטא את כם מלעלות מת שחאם מוצאים לכוון. זה ומן טוב שווח של קרוב משפחה.

דגים (19 בפברואר עד 20 במארס) אתם אינכם מקבלים את התיענות הרצות מרז תממונים עליכם/ בדאי לתכות לזמן מתאים ותר' לגבי הצעת בתחום הקארייות/ בבכלל/ השוכע עדיף לכם לעסוק בעניינים שבוחה. הישפחו מני תנחית להחלוק ולקטר.

פנטהאוז

יגאל לב

קצר, בתסרוקת יחנית יורד על מצחו. רק בשאתה מתקרב אתה רואה את הזמן שחור קמטים כלחית. את הנשים הדקים של הערקים שהמבצעו ירצו מראה של חיים אדומות, רעננות. את העיניות בעיניים ואולי משה עמוק שניד לא הבחין בו אבל איזי אורי כבר ראה. סבט של אדם המשקף אל שנותיו הנלות והלכות.

ידידות מיוחדת. במינה נוצרה בין אורי לשבן מהקפה התשיעית. איש הצב קראה לו גליה. האיש סטטלס את השיריון שלו ומוציא אותו לטיול, כמו אדם היורד לטיול עם הפסל של עצמו.

האיש היה תעלוסה לאנשי הבית המשותף. השיתות שנילגל עם אורי היו לא לפרסום. אפילו לא לאוניה של גליה. לעיתים היה אורי יורד לחלוק עם חשבן את ידיתו ובדורה את הנחיות שבבנה לשרת אדם אחר.

עכשיו עלה השבן יורד השמאלית מטיבסת. תלחיה בתחנתם לצוואר. אורי הצממיר לעצם המחשבה על הברירות האיוסות של אדם ששב מתעלף בביתו, תולת ראישות פתוחה ואיש לא נבנס להשקת אותו אפילו כוס מים.

הרדכן, כאשר ניסה לתאר באזני אורי את הדנע וחו שבו נשאר מתעלף על רצפת הד' לוח, סבא כי המלים יכולות לבסא רק רברים נייטרליים כמו שובע, כמו משכבות אבל כאשר המלים נאלצות להתמודד עם דנשות כמו פחד, כאב או ענב הן דומות לחסור המפסם על סולס, עלות, אינן מסוגלות אפילו לבסא את אסמ קצה התחשבה. בעלית את הדלת הראשית. זה היה מאוחר. חרתי עייף, אתה יורע' קצת מבולבל ואני תושב שמשלך קצת שחור. משכתי את הדלת כדי לנעול אותה כשאני לפות את הדופן בכף ידי השמאלית, ארבע אנצעות פשוטות ואגורל סונר על הדלת ואז אי חוכ רק בדיקם. כש דס חשמל נרדא שחלף בנופי, הארדכר מצאחי את עצמי על השטיש... שבכתי מתנלף שעינים לברר.

אנדרס דוגמלר, השבן שחקמה התשיעית, דווק אלסן או גורש, את זאת לעלם לא הצליחו בני הבית ללמד. זה לבר. מתעמק בברירותו כמו בשידיו. נבר בתולת שנת הד'60, שדמ' על מראה הצעיר, שיע'

ראי הברידות

רק כשיצא השקן עם יור המגובסת, ירע אורי להעריך באסת את משטעות המשתנה החמה שביצור לעצמו. ישוב בלחן. באסת מהפסקת שידורי הטלוויזיה. גליה הבינה ממש עם מנרודים קטנים מעינים של דר תבינה צדובה כוסת קפה. וכו', תפלינת השיתה אל אותם וכרונות שבני-הבית המשותף אוהבים לתמוד אליהם.

רינה אמרה לאחיה ניר. שמר לי על המקרה שהיה עם אבא האמנוסטר. מה את יודעת? נסענו אבא ואני באמנוסטר טירושלים לת-לאבי. לפנינו ישב ברגש אתר קרד לחולשין. את יורעת, שריות באלה שמרגנות את האנצנות. אפילו, כדי לשנע אותה באסת היה לו שלוש ששעות. ניגניות, אורכות שהא תחום אליהן בנראה כאר רצפת שיער עמוחה.

זה היה בימים שאבא היה משוגע? שאלה רינה.

אני מקוה שאבא לא נידמא מהשנען הוה שלי' צחק גליה. 'בקיצור אנא אומר לי' חלוש לו שעה אחת'. אמרתי לאבא 'השונע', הוא יתנד אותי. אנא אומר לי' חלוש'. אני אומר לו 'בחים שלי לא' או אנא אומר בשקט 'נוראה, בן, אם אתה לא תחלוש אני אעשה את זה. אבל הקדח הזה בחיים שלו לא יאמיץ שאדם מבוזר השונע לתלוש שערות של אנשים ורים הוא יהיה כמות שוה אתה. או לסה לך כל המיכור הוה. כבה לפחות תבנה'.

תלששת' שאלה רינה. 'בשהאוס היסלט האיש הגיח את הראש על הסבר, שלוש השערות הארובות שלו השתרעו על תמונת הברול של המושב. ואני מסום באצבע אחת, לשוני שעה ניגניות ארובה אל הברול וכשהא קם'.

מושך האה מהחמימות האת של מפתחו יסב אורי מניין לסיפורי הרים דים, ומשכבותיו נעות אל השבן מהקפה התשיעית. אל הנגידות הענומה של האיש, שאמר לו. 'החדר שלי שאני חכיר וחדר הביתה לבני. אני חודר לבר סתעבדה. אני חודר לבר סטס. אני חודר לבר אפילו מנשיב. אני קורא פסרים. אני יורד את כל הפתרונות הנכמים איך אדם צריך לחיות לבן, את תמצית כל הנחת של הפילוסופים האלה, את הדרך שבה אדם צריך לקבל את שנותיו האחרות ולהתאכל בחיך על רפתאות, על אהבה, על נשים, אבל כל הוהבסה האת לא עוזרת לי כלום. לעומת זה כשימישי נוגעת בדי, היר שלה מרבית יותר מכל השלומפים הארדים האלה. מאין ולא מאין אל המיניות של הבית, אל הצחק לסיפורים שסיפר ניר על. אבא פעם תורער אחי שהוא יילך בחיוב וכל האנשים יסתכלו עלי. הייתי או בן שבע או שמונה. הלבנו ברינגנו ולא חאמיר כל האנשים המבולעל על אבא, חנינה, חתני, 'האללה איזה אבא מפרסם ט' לי. רק אחריכר גיליתי שהוא פסוט הלך ועשה מרופים של מקיזן ברהב וכל האנשים התאכלו עליו כמ על מבוזעל.

פעם, ברגע של גילוי סוד לו. איס הצב'. מביל שש אני יתום ומא אני אמירתורה על כל מה שכתבו לי. על אשה שאיפשה אחי כשהייתי מכור יותו ויהיה לי אבא. על הלחם שנתנה לי. על חבר סוד לי בלימודים. על ידיד, שילם כסאני שנתיים לימינו במבנית כהיפה, כאשר נמרתי ותרסה. אני חי באשירות תורה שאהל לא תכין אותה לעולם'. אר'סירבן סיפר לאורי על הסע האחת והיחידה שאיבד ששה שאתה אותו. זאת היתה הבת שלי. רינה אתם הלחם לטער. ניד היה כבבא. היא התעוררה פלואט בסחר. היא צעקה. מלפנה אלי. כיקשה שאני אעלה אותו זמן שכנתי קודת היה לי וסם נבחה. אתם לא ידעתם. אר'סעם אתם לא ידעתם מה עובר עלי. אני עולה אליכם רק כשאני מרגיש טוב כל הנוך דער לי. הרשתי את השלטון, שמעתי אותה וועצת מפורד ולא יכולתי לקום מהמיטה. ניסיתי אמרו לה שאני אגיע - אבל בוחתי על השטת. אני חושב שאיבדתי את ההכרה. התעוררתי מאוחר עם הרגשה שאיבדתי אותה. שהא פתוח ואני לא יעלתי. עכשיו אני לא יורע איך להסתכל בעיניים שלה. ררבה ומו לאר-סבן לא ידעתי איך לסיים אותה'. כמודיה הו של משפחה היושבת ליד הנדר, מברקשת ערמנים להאסם הערבים את הידים ותובם רך ומתק, שאל כמו מבספה אורי את רינה. את חכרת שאברהם אמר לך שהוא יעלה פעם והוא לא עלה. כשפחדת להשא' לבר' רינה ששכה במסיה, ניכר היה ששקה לה להינעס מהסיפורים על אודות תעלולי של אבא. אני, זה היה מומן. אני גם לא כלכר מחרתי. כשאימתי שהוא לא בא הלכתי לישון. סוג, מה אפשר כבר לצפות מאיש הצב המצויק הזה'.

[illegible]

מרכיב: ההון המקסימלי לבר ברשת על־ידי NORDA הודיעה בגרמניה ובעולם ללא יכירת זכית מפורית.

ואכן יוצרנו זו יריד מיני משקני באחרות. שורר השוהן נוספת האריה: ללא חרד, דבר ברשת השבן ענין לא אחת אל שורר השוהן נוספת.

מפורדות עם עצמות הדגים ואכן ניתן למצוא למקס מות על ידי בריק סולר או מוטס מוטסוים. גורל מינון יורד בשנים חובשים, שריכים ועמלנים לנעלים. לרוב הנחש על ידי שוכן מקביל לזמן החולות על מחדר המסך.

השייב: בר ברשת הוספת כל ביקור במקום לחייה מעגלת, חבמניה: חפיתת את שולחנות היורשים, מוסית תרעק, תיקונית השורות האריב: המודרן כל אלה חפיתת את מערכתו שאפשר גם כך.

החומה העולה היתה כעת: חולות, חפיתת האריות היה חול בצורה מפורית. לדוגמה נתן שישור יורש עם עצמות חולות 1/3 ש"ח נכון ארבעה שנים ושולחנות אריב.

בעלי המסך הדגים: למינון את יוצרת היות המסך כל בהשגחה, שורר השוהן ביקר: לרוב החלש אולי שור. כמו כך הורשיו שחפסום חתמים לארחם משלוחות ים. לרוב שורר השוהן חפיתת חולות וקולת האכולה על מוצרי הים המושגים כל עצמות המאמנים לילי חרד.

פרט מינון נוסף קומת אפסות Take away – מספחן מפורית בוחולו וספק על־ידי קרית אבית נפחן מחולן לארחם חול מילה מפורית כל האומר ללמוד: חפיתת את האריב: בר ברשת למשלוח המנה: לרשונה חול: בר ברשת האריב.

בס. אריב
מ. אריב

בר ברשת
דוגמנה נוספת
1965 חול אריב

חלוקי נשים | **שמיכות** | **נעלי**
מבולאות | **בית** | **בית**
62.90 | **118-119** | **139-149**
84.90 | **139-149** | **139-149**
ועוד מאות מוצרים בהנחות גדולות בכל המחלקות

הד'ר שמואל
19.00
מחיר חודשי
דגדג

דעויות והמפגש:
ח'א':
לבידה 30
שעות
17.00-8.00 ש"ח

ח'א':
מחיר חודשי 36
שעות
19.00-8.30 ש"ח

מחיר:
דגדג מחיר 4

לייז
קולנוע